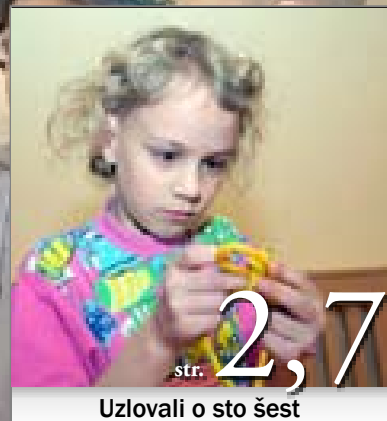

Duben /08

mazaika

Pionýra

PIONÝRSKÁ MAPA 14-15

str. 2,7

Uzlovali o sto šest

str. 11

IFM-SEI v Izraeli

str. 20

Začínají opravdu dobré tábory

Z Výkonného výboru ČRP	(4)
Názory z redakční pošty	(5)
Kandidáti na předsedu ČRDM	(9)
V Turecku o focení	(10)
Sami o sobě	(16-17)
O týraných dětech	(21)

Jak vstoupil Miroslav Jelínek,
předseda Syndikátu novinářů ČR,
do pionýrské historie

str. (13)

Běh na dlouhou trať:

Plejády ze

Šternberka

Plejády, Kuřátka - otevřená hvězdokupa v souhvězdí Býka, skupina asi 120 hvězd vzdálených 120 parseků. Název z řecké mytologie podle sedmi dcer Atlantových...

Z Encyklopedického slovníku

► Tábor Hoštejn - 1994

► Roháče - 2002

Turisticko - tábornický oddíl Plejády vznikl v září 1985... Vymykali jsme se tehdejším pionýrským zvyklostem (třída = oddíl). Plejády byly rozptýleny v několika třídách III. ZŠ na nám. gen. Svobody ve Šternberku. Ke starším se přidávaly i mladší děti. Fungoval družinový systém. Skládali jsme nováčkovské zkoušky a učili se spoustu tábornických dovedností. Ale nosili jsme červené šátky, plnili „Plameny a cesty“ a byli jsme hodní pionýři... No tedy, jak kdy...

Ze vzpomínek zakladatelů

Vytvořit takřka nesmrtelný oddíl je běh na dlouhou trať, tím spíš, stane-li se takový oddíl i základem pevné pionýrské skupiny, jednoho z moravských pilířů Pionýra. Plejády lze potkat téměř všude, kde se děje něco pionýrského, zajímavého a důležitého. O jejich osudech a kořenech jejich radostí a úspěchů se mnohem víc dočtete na 12. stránce této Mozaiky. Historie Plejád začíná před třídaceti lety. A jen málokdo asi už pamatuje, že jednou z pionýrských pevností byl Šternberk i v samostatném Pionýru v letech 1968-9. Stálo by za pátrání, kdo zde už před Plejádami vytvořil „pionýrského ducha“, který Plejády možná i nevědomě prakticky po 15 letech oživily. I v Mozaice zatím máme jen matné stopy, ale právě kolem tehdejší šternberské III. ZŠ by se jich dalo možná najít víc.

red

Interwju

Jedna PLEJÁDY

Výška podle čísel.
od 160 do 175 cm

Věk: od 12 do 17 let
Dobrá paměť
od 1985

Po čem máš rád?

V době svého vzniku existovaly oddíly: Dvorní, Ořech, Červený. Hlavní oddíl byl složený z dětí z okolí. Byli to děti z Plejád, ale i děti z okolních obcí. Byli to děti, kteří byli z Plejád, ale i děti z okolních obcí. Byli to děti, kteří byli z Plejád, ale i děti z okolních obcí.

Když jsme to měli... on máš? Tělo bylo hodně...
Děti, děti a děti...
Děti, děti a děti...
Děti, děti a děti...

Od té doby se s námi chodí spoustu dětí...
Děti, děti a děti...
Děti, děti a děti...

A to plejády...
Děti, děti a děti...
Děti, děti a děti...

Na plejády...
Děti, děti a děti...
Děti, děti a děti...

► Skupinovka - 1994

Úvodník

Už zase se těm dětem lže?

„Už zase se těm dětem lže,“ postěžovala si mi tuhle dávná kamarádka. Přišla prý za ní vnučka a divila se, jak vůbec tady v Česku mohla babička přežívat, když nebyly ani pomeranče a banány... „Prý to dětem říkala ve škole učitelka a tak jsem si na ni došla, aby dětem nelhala... Pravda, ty banány a pomeranče pořád a všude nebyly, ale když třeba byly nějaké svátky...“, pokračovala. Jenže, učitelka, prý mladá a sympatická, krčila rameny, že si tu totalitu sama nepamatuje, ale že když měla chuť na tropické ovoce, říkala jí maminka, že není k mání. A že se o tom občas i píše v novinách, které čte a že to slyšela i v televizi od nějakého moudrého a významného pána, který by určitě nelhal. „Nebo, že se nemohlo cestovat...“, durdila se dál kamarádka. „Kdo na to měl, cestoval, ale fakt asi je, že na západ to jen tak nešlo...“

Chvilí jsme si povídali a shodli se na tom, že učitelka nelhala vědomě a že na jejich vzpomínkách na nedostatek banánů a pomerančů taky něco je. A že to cestování do západních zemí bylo složitější, když o tom, kdo smí a kdo ne rozhodoval kdesi nějaký tajný policajt, ale že lze i dnes v archivních časopisech najít reklamy na zájezdy do Finska, Itálie, Francie...

Složitost je v tom, že na každém šprochu je pravdy jen trochu. Každý si myslí a říká to, co viděl, četl, slyšel - a čím méně toho ví, tím bývají jeho tvrzení jednodušší, pro neznalé i pochopitelnější a pravdě podobnější.

S tímhle jevem pracuje už odedávna propaganda. Každá (pravicová, levicová, náboženská i dokonce ekologická) vždy pracuje především s fakty, dokládajícími pravdivost jejího tvrzení. Nehodí-li se fakta, pryč s nimi. A tak vlastně vznikají polopravdy. Smůla je, když se polopravd chopí soudobí propagandisté, kteří si říkají novináři...

Polopravdy samozřejmě kolují i o pionýrech. Někdo je vidí jen s rudými šátky, jásající v májovém průvodu a mávající papalášům na tribunách, jiný zná polozbořenou chalupu, z níž pionýři vybudovali převážně vlastní práci solidní táborovou základnu. Někdo žehrá na povinné pionýrské sběry starého papíru, jiný dnes horuje pro sběr a zpracování druhotných surovin... Pravdu mají oba, ale tvrdí-li jeden, že pionýři byli jen špatní a druhý, že byli jen výborní, tvrdí také jen pouhé polopravdy. A o polopravdách se také říká, že jsou horší, než lež.

Krtek, odpovědný redaktor

Obsah čísla

1. Foto z archivu Mozaiky
4. Jednal VV ČRP; O spolupráci s odboráři
5. Názory z dopisů a mailů
6. O Nejvyšší rozhodčí komisi Pionýra
7. O putovní pohár Zlaté růže
8. Divoká Orlice v Krkonoších
9. Kandidáti na předsedu ČRDM
10. IFM-SEI proti rasismu
11. Děti a mládež v Izraeli a Palestině
12. O Plejádách ze Šternberku
13. Jak to bylo s dýmkou míru
- 14.¹⁵ Pionýrská mapa 2008 - regiony
- 16.¹⁷ Tržiště nápadů a zkušeností; Robin a Páťa
- 18.¹⁹ Sami o sobě
20. Chystáme opravdu dobré tábory
21. Z Pionýrského Sedmikvítku
22. Jak spolupracovat s rodiči; Připravujeme CETEH
23. Výpravy a ochrana přírody
24. Kaleidoskop zajímavostí; Z Ústředí Pionýra
25. Napsali o Mašíněch
27. Z Hornobřízského puchýře 2008

FOTO NA TITULU PETR PAVLÍČEK

Kalendárium 2008-09

nabídkový plán akcí a soutěží
Pionýra

Květen 2008

14. 5.	Květinový den	celá republika	Pionýr
--------	---------------	----------------	--------

22. - 25. 5.	Bambiriáda	celá republika	ČRDM
--------------	------------	----------------	------

Listopad 2008

15. 11.	Pionýrský Sedmikvítek - hudba	České Budějovice	Jihočeská KOP
---------	-------------------------------	------------------	---------------

21. - 23. 11.	Pionýrský Sedmikvítek - folklórní tance	Přibyslav	KOP kraje Vysočina
---------------	---	-----------	--------------------

22. 11.	Pionýrský Sedmikvítek - PRO ROCK	Praha	POP
---------	----------------------------------	-------	-----

Prosinec 2008

13. - 14. 12.	Pionýrský Sedmikvítek - CLONA	Děčín	96. PS Veselí medvědi 69. PS Netopýr
---------------	-------------------------------	-------	---

Květen 2009

22. - 24. 5.	Republikové setkání pionýrských oddílů	Střední Čechy	Středočeská KOP
--------------	--	---------------	-----------------

Červen 2009

4. - 7. 6.	Bambiriáda	celá republika	ČRDM
------------	------------	----------------	------

Nabídka regionálních akcí

25. - 27. 4. 08	Přírodovědná stezka (krajské finále)	Moldava, Krušné hory	PS Dubí, kontakt: VACEKJARA@seznam.cz
-----------------	--------------------------------------	----------------------	---------------------------------------

Poznámka redakce: V této rubrice rádi otiskneme i další regionální i místní akce, o jejichž propagaci budou mít organizátoři zájem.

Mozaika Pionýra - vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 14. 4. 2008. Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. Příspěvky přijímáme ve formátech textů Times New Roman (velikost písma 12), foto JPG, hustota skenu 300 dpi. Odpovědný redaktor: Mgr. Karel Krτίčka (Krtek); tajemník redakce: Jakub Kořínek (Jakub). Redakční rada: Mgr. Martin Bělohávek (Martin), Miroslav Jalovecký (Mirek), Jiří Let (Letík), Ing. Lee Louda (Lee), Vlastislav Toman (Hadži). Ilustrace: Jiří Filípek, Vladimír Pergler, Dalibor Vlach, Vladimír Švec. Grafická úprava: pixelia.cz. Tisk: BOFTISK Nymburk. Distribuce: Complete Mail s.r.o. V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Z jednání VV České rady Pionýra

Březnové jednání členů VV ČRP proběhlo v Praze o víkendu 8. a 9. 3.

V pátek večer začala schůze debatou s přizvaným zástupcem Pionýrského vzdělávacího centra KOP Královéhradeckého kraje o nejasnostech v průběhu jednoho z jejich kurzů. Nebylo to jednoduché, i když závěr s ohledem na mnohá pochybení bylo možné odhadnout předem.

Dále už pořad jednání vplul do své tradiční polohy. Informace z jednání zástupců Pionýra uvnitř i mimo sdružení dokládaly řešení praktických problémů, na nichž se představitelé Pionýra podílejí ve všech úrovních organizační struktury Pionýra i na řadě důležitých míst mimo sdružení. Nespornou perličkou byla informace o přijetí předsedy Pionýra u ministra školství, mládeže a tělovýchovy, Mgr. Ondřeje Lišky.

V personální oblasti projednával VV ČRP například postoj Pionýra k připravovaným návrhům Pionýra na Cenu ČRDM „Přístav“ - zejména k návrhům na podnět na mimořádné ocenění u příležitosti 10. výročí založení ČRDM a 10. ročníku akce Bambiriáda.

Organizačním otázkám dominovalo několik témat: šlo o tradiční blok materiálů věnovaných vzdělávání v Pionýru, o souhrnnou informaci z pionýrských vzdělávacích center KOP za rok 2007 i o hodnocení za rok 2007 a plán Ústředního PVC na rok 2008. Řešily se otázky kolem registrace členů za r. 2008. V té souvislosti proběhla rozprava nad řadou podkladových materiálů a v neposlední řadě i zazněla opět i diskuse o nemovitostech Pionýra a problémech jejich spravování.

Diskusi vyvolal také pracovní podklad k námětům na propagační působení Pionýra v roce 2008 či informace o dění v Olomoucké KOP, navazující na závěry společného jednání z letošního února.

V ekonomickém bloku přišel na pořad definitivní návrh rozpočtu Pionýra (v návaznosti na informace o potvrzených dotacích z MŠMT), s tím související vyhlášení výběrového řízení k základnám, či návrh na rozdělení dotací pro tzv. Oblast č. 2. Rovněž byla podána informace o stavu finančního majetku Pionýra.

Za zvýraznění stojí rozhodnutí VV ČRP o nepřebírání takzvaně doručených písemností, přesněji zanechaných na recepci v přízemí budovy Senovážné náměstí 977.

O spolupráci s odboráři

Překvapivě mnoho styčných bodů ukázalo jednání zástupců vedení Rady mladých ČMKOS a Pionýra. Dveře k další spolupráci jsou otevřené.

Dne 26. 3. 2007 se sešla předsedkyně Rady mladých Českomoravské konfederace odborových svazů Mgr. Denisa Heppnerová a místopředseda Pionýra, Mgr. Martin Bělohlávek.

Během jejich setkání se diskutovalo především o možnostech vzájemné spolupráce. Hlavními tématy byly možnosti hmotného zabezpečení zaměstnanců vykonávajících dobrovolnickou činnost a problematika spolkového práva v připravovaném novém občanském zákoníku. Účastníci se dohodli na společném postupu při prosazování závazků, týkajících se usnadnění dobrovolnické činnosti zaměstnanců. Oba zástupci považují jednání za velmi přínosné a na jeho základě se zavázali k prohlubování vzájemných kontaktů a posilování oboustranné spolupráce.

Martin

Nabídka vzdělávacích akcí ÚPVC v roce 2008

Výběr

Hlavní vedoucí dětských táborů

- 18. - 19. 4. Středočeské PVC (Mladá Boleslav)
- 18. 4. Doškolení - Středočeské PVC (Mladá Boleslav)
- 19. 4. Doškolení - PVC kraje Vysočina
- 16. - 18. 5. Olomoucké PVC
- 30. 5. - 1. 6. Zlínské PVC
- 13. - 15. 6. Středočeské PVC (Mrtník)
- 14. 6. Doškolení - Středočeské PVC (Mrtník)
- 12. - 14. 9. PVC kraje Vysočina
- 7. - 8. 11. Středočeské PVC (Mladá Boleslav)

Zdravotník zotavovacích akcí

- 11. - 13. 4, 25. - 27. 4. Jihomoravské PVC
- 16. - 18. 5. Ústecké ÚPVC - Litoměřice
- 17. 5. Doškolení - Středočeské PVC
- 5. 6. Jihomoravské PVC (doškolení)
- 14. - 15. 6. Ústecké ÚPVC - Litoměřice
- 27. 9. - 23. 11. (3 víkendy) Středočeské PVC (Kladno)
- 22. 11. Doškolení - Středočeské PVC

Kvalifikace instruktora a OV

- 18. 4. Zahájení - PVC kraje Vysočina
- 25. - 27. 4. PVC Královéhradeckého kraje; Slatina nad Zdobnicí
- 1. - 4. 5. Jihomoravské PVC
- 30. 5. - 1. 6. Zlínské PVC; základna Skavsko u Morkovic
- 16. - 18. 5. Plzeňské PVC; Základna Lomíček u Stodu
- 31. 10. - 2. 11. Zlínské PVC; základna v Rajnochovicích

Z ostatních akcí:

- 25. - 27. 4. Hry v teorii i praxi Středočeské PVC (Čimelice)
- 29. - 31. 8. Netradiční aktivity Liberecké PVC

(Do nabídky jsou zahrnuty pouze akce, u kterých je v plánu práce PVC uveden termín konání).

V části jednání věnovaném vnějším vztahům byla opět řeč o dění v České radě dětí a mládeže. K tomu byla mj. přijata výzva ke sdělení postoje ČRDM k další verzi rekonstrukce Občanského zákoníku či k návrhu na rozšíření pojištění odpovědnosti (na základě např. případu mediálně známého jako Cizkrajov).

Martin

Jak kde „dělat politiku“?

Debatuje se a uvažuje se o vlivu a společenském uznání Pionýra. Nelze se proto vyhnout ani otázce, nakolik, jak se mají pionýři účastnit veřejného života ve svých obcích a městech, čili vlastně i na místní politice. Tomuto problému jsme věnovali v březnové Mozaice naši diskusní stránku „Názory“. Ukázalo se, že tam, kde pionýrské skupiny pracují aktivně a činorodě, mají i podporu v místních orgánech u většiny zastupitelů bez ohledu na jejich politické přesvědčení a členství v některé straně. Někde má Pionýr i „své“ zastupitele, volené na nejrozličnějších levicových, pravicových i nezávislých kandidátkách.

A jak je to u vás?

- Myslíte, že je důležité mít „své“ lidi v zastupitelských orgánech?
- Máte „svého“ zastupitele, který pomáhá aktivně pionýrům v obecním, městském nebo dokonce krajském zastupitelstvu?
- Je členem Pionýra, nebo je pouze sympatizující (bývalý) člen?
- Na jaké kandidátce byl zvolen/a?
- Těšíme se na jakékoliv vaše názory.
- Nejlepší kontakt: mozaika@pionyr.cz.

Z redakční pošty a mailů

Milá redakce,

čtu váš časopis už dlouho a obvykle celkem se zájmem. Za celou tu dobu mi pořád ale chybí rubrika obvyklá ve spoustě dalších časopisů - dopisy čtenářů. Je to proto, že se bojíte kritiky, nebo si říkáte, že by stejně nikdo nenapsal? Myslím, že je víc čtenářů jako já, kteří Mozaiku čtou a chtějí se k ní vyjádřit, co vy na to?

Luky, Hrochův Týnec

Milý Luky,

vlastně máš pravdu, bojíme se kritiky. Je nám totiž jasné, že by byla veskrze kladná, tedy pochvalná, protože Mozaika je samozřejmě, až na výjimky, bez chyby. Víme také, že kdybychom byli zahrnuti chválou, mohli bychom zpychnout a přestali bychom se snažit. Proto jsme ohlasům čtenářů, jichž přijdou na každé číslo desítky, dosud nevěnovali pozornost. Doba se ale mění a zájemců o prostor k vyjádření je tolik, že jsme se rozhodli pro změnu. Máš tedy tu čest být prvním, jehož dopis je v této rubrice uveřejněn, doufáme, že si toho náležitě vážíš!

Dobrý den,

byly Velikonoce, všeobecně uctívané svátky, které jsou proslulé i tradiční vynikající kuchyní. Proč Mozaika jako mnohá jiná periodika nepřinesla také nějaké recepty, které by obohatily jídelníčky našich oddílů na velikonočních výpravách?

Jarmila, Veselí nad Lužnicí, 1. 4. 2008

Recepty jsme k vydání měli samozřejmě připravené do rubriky Tržiště. Co by to také bylo za Velikonoce bez receptů a pochoutek?! Jedna kolegyně z ústředí si je ale bohužel půjčila domů, tam si jich všimla její teta a už kolovaly přibuzenstvím. Přes veškeré úsilí se je nepodařilo před uzavěrkou získat zpět...

Podle rozhovoru v březnové Mozaice je Bára Zemanová docela prima. Ale proč jste se jí také nezeptali, zda byla předsedkyní skupinové rady a nebo s kým chodila v Superstar?

Leoš, Ústí nad Labem, 1. 4. 2008

Bára je opravdu příjemná slečna. Zda byla předsedkyní nebo aspoň členkou skupinové rady jsme se jí neptali, protože není v seznamu držitelů kvalifikace člena rady a v našem sdružení přece nikdo nevykonává funkce bez kvalifikace. A na druhou otázku je odpověď ještě snazší - náš redaktor se při rozhovoru důsledně řídil Ideály Pionýra, včetně nepsaného Ideálu Počestnost a takováto témata vůbec nezmiňoval, protože jej ani nenapadla. Navíc by ho mohla za bulvární vlezlost napadnout i sama Bára.

Ahoj Mozaiko,

v časopisu Žena a život a také Jackie jsem se dočetl, že přední česká zpěvačka Iveta Bartošová trpí depresemi. Nemohl by jí někdo z našich lektorů pedagogiky a psychologie pomoci?

Martin, Praha, 1. 4. 2008

Samozřejmě mohl! Řada našich kurzů je otevřena i zájemcům mimo sdružení a není důvod, proč by se jich nemohla účastnit i Iveta Bartošová a získané vědomosti pak aplikovat sama na sebe - nebo si dokonce s některým z lektorů dohodnout soukromé konzultace. Zkus ji poslat nabídku, třeba se přihlásí.

Čágo,

v Mozaice mi chybí: stránka o životním stylu, o dietách vhodných i pro tábor aneb jak v létě nepřibrat, jak se správně nalíčit na oddílovou víkendovou výpravu a jaké oblečení by bylo in na Tábornickou stezku. A proč nepíšete také něco o tom, co nás skutečně zajímá?!

Kiki, Brno, 1. 4. 2008

Milá Kiki, uhodila jsi hřebík na hlavičku. Lifestylová rubrika je dlouhodobě trnem v patě naší redakce. Trendy postupují tak rychle, že kdykoli najdeme někoho, kdo by se jí chtěl věnovat, do první uzavěrky je prostě out a jeho články nejde publikovat, protože bychom se ztrapnili víc než ty, když nemáš na výpravu trendy outfit.

Když jste se, milí čtenáři a čtenářky, podívali aspoň dodatečně, na data dopisů, asi vám došlo, že tu není něco v pořádku. Možná vás hned napadlo, že jsou od začátku do konce smyšlené - ale kdeže! V tištěné podobě je to sice trochu opožděný apríl, ale znáte to - pozdě, ale přece.

Cílem tentokrát však není jen někoho pobavit nebo provokovat. Rádi bychom v budoucích číslech tuto rubriku udrželi při životě, ovšem s jednou zásadní změnou - měly by ji tvořit skutečné dopisy a dotazy od vás - čtenářů. Tak co říkáte, podělíte se o své názory na Mozaiku i na dění v Pionýru i na další témata našeho sdružení i mimo něj.

Nestýskejte si, nenaříkejte, raději pište, ptejte se, stěžujte si, nadávejte, provokujte, chvalte, navrhuje...

red.

Nejvyšší rozhodčí komise Pionýra (NRKP) je jedním ze tří nejvyšších orgánů Pionýra. Je volena jednou za tři roky na výročních zasedáních Pionýra. Zeptali jsme se její předsedkyně JUDr. Ivany Kožíškové, čím se tato komise vlastně zabývá. Řekla nám:

„Snažíme se řešit spory ve sdružení“

řádu platné pro NRKP a nad rámec svých kompetencí projednala na žádost místopředsedy Pionýra Martina Bělohávkovi stanovisko k dohodám o pracovní činnosti, o které byla požádána (s ohledem na složení komise ze tří právníků ze tří různých krajských organizací Pionýra), které však není právně závazné, ale jen informativní.

V současné době řeší Nejvyšší rozhodčí komise Pionýra odvolání proti rozhodnutí ad hoc ustanovené rozhodčí komise Plzeňské krajské rady Pionýra. Ve věci jde o spor dvou pionýrských skupin z Plzeňského kraje o rozdělení majetku v souvislosti s odchodem jednoho pionýrského oddílu k jiné pionýrské skupině. Zatím komise shromažďuje podklady pro své rozhodnutí a jednotliví členové komise přemýšlí nad tím, jak se komise vypořádá s nedokonalostí Statutu Pionýra a Směrnice pro hospodaření ve sdružení Pionýr ve vztahu k danému problému.

Kdo, proč a jak se může na komisi obracet?

Na komisi se mohou obracet všechny organizační články a orgány sdružení ve věcech daných Statutem Pionýra (viz výše bod týkající se vysvětlení smyslu existence komise) nebo i jednotlivci (členové Pionýra) s odvoláním proti rozhodnutí České rady Pionýra, které se týká přímo jejich osoby, nebo se žádostí o výklad Statutu Pionýra.

Existuje nějaká možnost odvolání se - a ke komu?

Podle Statutu Pionýra je rozhodnutí naší NRK Pionýra konečné a nelze proti němu podat odvolání. To však platí pouze pro interní rozhodování sporů uvnitř sdružení Pionýr. Jak již bylo řečeno, stane-li se, že některá ze stran sporu rozhodnutí této naší komise nerespektuje, může se „postížená“ strana domáhat svých práv soudní cestou a podat v předmětné věci žalobu k soudu. Ten pak ve věci rozhodne podle zák.č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění a podle příslušných hmotněprávních předpisů a jeho rozhodnutí je pak vykonatelné exekučně nebo soudním výkonem rozhodnutí. Soudní řešení sporů je však dnes poměrně velmi drahé (zvláště při sporech o majetek vyšší hodnoty nebo při zastoupení některého z účastníků advokátem) a u některých pionýrských skupin přesahující jejich finanční možnosti.

Připravil Karel Krτίčka

Jaký je smysl Nejvyšší rozhodčí komise Pionýra?

Smyslem činnosti Nejvyšší rozhodčí komise Pionýra je snaha řešit spory mezi jednotlivými organizačními články a orgány sdružení nebo mezi sdružením a jednotlivci uvnitř sdružení. NRKP tedy rozhoduje spory mezi pionýrskými skupinami a krajskými organizacemi, mezi dvěma pionýrskými skupinami z různých krajů, mezi dvěma krajskými organizacemi, mezi pionýrskou skupinou a Českou radou Pionýra (ČRP) a mezi krajskými radami a ČRP. Řeší také odvolání proti rozhodčí komisi ustanovené ad hoc v kraji k řešení sporů mezi pionýrskými skupinami v rámci kraje, a konečně o odvolání proti rozhodnutí ČRP.

Naše komise je rovněž Stanovami Pionýra také pověřena výkladem Statutu Pionýra.

Lze ji tedy srovnat např. s jakýmsi soudním orgánem sdružení?

Srovnání se soudním orgánem není příliš přesné. Komise sice také rozhoduje různé spory, ale na rozdíl od soudu tak činí značně neformálně. Rozhodnutí komise může být přijato např. i korespondenční formou. Hlavní rozdíl pak je v tom, že rozhodnutí naší komise není vykonatelné. Pokud jej rozhodnutím dotčené organizační články nebo orgány sdružení dobrovolně neakceptují a nejednají podle něj, je nutné se s žalobou v příslušné věci obrátit na soud. Teprve soudní rozhodnutí je právně vynutitelné, a to buď exekučně prostřednictvím soudního exekutora nebo soudním výkonem rozhodnutí prostřednictvím soudu (resp. soudního vykonavatele).

Jak často se komise schází? Pravidelně nebo jen občas k nějakému problému?

Komise se neschází pravidelně, ale jen vždy poté, co se na ni obrátí někdo s podnětem k rozhodnutí nebo posouzení určité věci. To naštěstí není příliš často. Od posledního výročního shromáždění Pionýra se komise sešla zatím jedenkrát na výjezdním zasedání ve Skokovech. Nyní řeší další problém (odvolání proti rozhodnutí rozhodčí komise Plzeňské krajské rady Pionýra) zatím korespondenčně.

Můžete uvést nějaké příklady, čím se v poslední době komise zabývala?

Na zmíněném zasedání ve Skokovech řešila komise dva úkoly - úpravy jednacího řádu a formulovala stanovisko k problematice uzavírání dohod o provedení práce. Schválila i úpravy jednacího

JUDr. Ivana Kožíšková

Narozena v roce 1960

Pionýrkou od roku 1973, instruktorkou od r. 1975, vedoucí oddílu od r. 1978, od r. 1990 vedoucí 177. PS v Praze 4

Absolventka Právnické fakulty Univerzity Karlovy (1984)

Pracuje v jedné z pražských advokátních kanceláří

Uzlování O putovní pohár Zlaté Růže

Minutou ticha za Petra - Dědka Jiříčka, jindřichohradeckého zakladatele a duši soutěže, který v říjnu opustil svoji pozemskou pout', začal 5. dubna ráno 15. ročník celorepublikové uzlařské soutěže „O putovní pohár Zlaté Růže“. Již popáté v sídle Jihočeské krajské organizace Pionýra v Českých Budějovicích a letos s rekordním počtem 105 účastníků, z nichž 85 se odvážilo stoupnout za uzlařský stůl a změřit svoje schopnosti s ostatními.

Něco o soutěži

Uzlařskou soutěž „O putovní pohár Zlaté růže“ založil v roce 1994 jindřichohradecký pionýrský turistický oddíl Zlatá růže. Soutěže se v minulosti i dnes účastní oddíly Pionýra, Zálesáka, ČTU, Hasičů či Junáka.

V roce 2004 se soutěž poprvé konala v Českých Budějovicích, kde ji organizačně zajišťuje Jihočeská krajská organizace Pionýra.

Jindřichohradečtí uctili tradici

Na letošní ročník soutěže se nejlépe připravili pionýři z PS 8. března z Jindřichova Hradce. Již po kvalifikaci získali rozhodující náskok, který ještě finálovými výsledky upevnili. Zvítězili ve třech z šesti věkových kategorií: Uzel lásky (10 - 12 let) - Adam Domanický, Zlatý turban (13 - 15 let) - Jakub Valenta a Uzel dobrého skutku (16 - 18 let) Vojtěch Eminger a navíc přidali i vítězství v doprovodném štafetovém závodě. Domů si tak odvázejí oba putovní poháry, za štafetu i za soutěž kolektivů. Za suverény letošního ročníku se rozhořel boj o další umístění.

Nikol z Církevní školy umí...

Nečekané druhé místo v soutěži nakonec vybojovala výprava Církevní základní školy Orbis Pictus Tábor, která se účastnila závodu teprve podruhé. Za „orbisáky“ vybojovala první místo v kategorii Uzel přátelství (do 9 let) Nikol Janů. Třetí skončili obhájci prvenství posledních dvou ročníků, 19. pionýrská skupina Tábor.

Suverénně nejrychleji dokázala šest uzlů svázat Zuzana Sedláková z PTO Orion Litoměřice. vítězka kategorie Diamantový uzel (19 - 26 let)) s časem, který dokázala v superfinále (jednokolový souboj vítězů všech kategorií) ještě vylepšit na výslednou hodnotu 12,01 vteřiny.

Galerii vítězů uzavírá hlavní rozhodčí soutěže Jarmila - Aki Sedláková (PTO Orion Litoměřice), která ve Veteránech - memoriálu Petra Jiříčka porazila dalších pět vyzyvatelů.

Finálový večer zakončilo vystoupení vokálního souboru His Master's Voice Band z Tábora a promítání pohádky „na dobrou noc“.

Ráno zbylo už jen pozdravit všechny staré i nové kamarády a těšit se na další ročník, který se chystá již nyní na první dubnový víkend roku 2009 opět v Českých Budějovicích.

Text a foto: Michal Houda - Houdík

Pořadí kolektivů

1. PS 8. března Jindřichův Hradec
2. CZŠ Orbis Pictus Tábor
3. 19. PS Tábor
4. PTO Orion Litoměřice
5. TO Yrden České Budějovice
6. Ztracená stopa České Budějovice
7. Orion - 93. PS Praha
8. PS Koloušci Božejov
9. Čtyřlístek - ČTU České Budějovice
- 10.-11. PS Protivín
- 10.-11. Veverky - 230. PS Záře Praha

Pořadí štafet

1. Piňdouří mlád'ata - PS 8. března Jindřichův Hradec
2. Orioňáci - 93. PS Praha
3. Čtyřlístek - TPO Čtyřlístek ČTU České Budějovice

Superfinále

1. DU Zuzana Sedláková - Orion Litoměřice
2. UP Nikol Janů - Orbis Pictus Tábor
3. VE Jarmila Sedláková - Orion Litoměřice
4. DS Vojtěch Eminger - PS 8. března Jindřichův Hradec
5. UL Adam Domanický - PS 8. března Jindřichův Hradec

Ještě trochu zimy...

Divoká Orlice v Krkonoších

Každou zimu jezdíme na zimní tábor do Krkonoš na Černou horu. Letos se zúčastnilo celkem 58 dětí ve věku od 6 do 15 let. Máme vždy radost, že s námi jely děti kteří ještě nestáli na lyžích a vracejí se jako docela slušní lyžaři.

Sjezdovka byla jen pro nás

V sobotu v Rokycanech nebylo po sněhu ani památky. Cestou do Krkonoš jsme ještě nabírali děti v Mladé Boleslavi a pokračovali do Janských Lázní. Na Hofmanových boudách jsme vyložili všechny věci, co patří k lyžování a sáňkování. Už při skládání věcí jsme viděli všude sníh. Po odjezdu autobusu zpět do Rokycan přijela rolba a sněžný skútr, aby nám odvezli všechny věci až do výšky 1 100 metrů nad mořem. Od Hofmanových bud jsme pěšky po hodinové chůzi dorazili na dvě horské chaty, v kterých jsme byli ubytováni již minulý rok. Sněhu bylo dostatek a sjezdovka, která byla jen pro nás.

Lyžování i pro nelyžaře

V sobotu odpoledne už jsme jezdili. Pro ty nejmenší a pro ty, kteří ještě nestáli na lyžích, bylo připravené nekonečné lano na druhé sjezdovce. Na této malé cvičné sjezdovce bylo v sobotu ještě asi 37 začátečníků. Postupně se ale tento počet dětí zmenšoval až na tři, kteří sice uměli lyžovat, ale báli se vyjet na velkou sjezdovku. Podle lyžařského instruktora byla sjezdovka, na které jezdili ti zkušení na úrovni červené sjezdovky s vyšším stupněm obtížnosti. Máme velkou radost, že jsme opět naučili lyžovat všechny děti, které s námi jely. Počasí jsme měli opravdu krásné. Děti byly opálené a spokojené a nejradši by zde zůstaly ještě další týden.

Výlet na Černou horu

Všichni jsme se těšili na středu, na výlet do Janských Lázní a odtud Černohorským expresem na vrchol Černé hory. Moc jsme se těšili na osmimístné kabinky z kterých byl krásný pohled na celé Krkonoše. Na vrcholu nás čekalo docela letní počasí. Všichni jsme se opalovali a odpočívali. Byla krásně vidět Sněžka, ale i Luční bouda a Výrovka. Děti zde mohly vidět psí spřežení, které mělo přestávku a čekalo na výměnu vodiče. Týden utekl jako voda a už tady byl pátek. V pátek odpoledne se totiž jel „náš“ obří slalom o velkou cenu Černé hory. Soutěžilo se v jednotlivcích i ve družstvech. Děti, které se ještě necitily na tak velký závod, soutěžily na menší sjezdovce a ti, kteří s sebou měli jen boby a sáně, jezdili na sánkařské dráze.

Domů se nám nechtělo

Na sobotní ráno se nikdo netěšil a po snídani jsme začali balit. Jsme rádi, že jsme neměli žádné zranění a žádnou nemoc. Znovu se ukázalo, že na těchto táborech je velice dobrá parta dětí a vedoucích. Tábor se nám všem líbil a měli jsme radost, že s pomocí dotace od Ministerstva školství jsme zase něco mohli udělat pro naše děti z Rokycan. O ubytování a stravování na tomto táboře se velice dobře staral kolektiv Miloše Rydla a rádi bychom mu chtěli poděkovat a poslat pozdrav.

Teď nás čeká ještě několik výprav a v létě přivítáme 30 francouzských dětí, které k nám jedou na letní tábor.

Text a foto vedení oddílu Divoká Orlice, Rokycany

Získala všechny Ámose

Poprvé v patnáctileté historii ankety o nejoblíbenějšího učitele Zlatý Ámos získala jedna osoba nejen titul Zlatého Ámose, ale také Dětského Ámose, Ámose sympat'áka a Média Ámose. Tou je profesorka gymnázia v Bučovicích Emílie Kostrbová.

Finále ankety Zlatý Ámos 2008 se konalo na Den učitelů, v pátek 28. března v pražském hotelu Olšanka. Oficiálně byla korunovaná na Kantorském bále 29. března 2008.

„Já jsem nezažila větší pocit štěstí od té doby, co jsem porodila své tři děti,“ řekla Emílie Kostrbová bezprostředně po slavnostní korunovaci ministrem školství, mládeže a tělovýchovy Ondřejem Liškou.

Nová Zlatá Ámoska zabodovala u všech porot. Nejen u dospělých, ale i u dětské, v hlasování SMS a u přítomných novinářů. A to i přesto, že konkurence byla velmi vyrovnaná. V televizím rozhovoru to paní Kostrbová potvrdila: „Já myslím, že ta šestice finalistů, která tam byla, to je tak rovnocenná, že tam není vítězů ani poražených.“

Povinností Zlatého Ámose mimo jiné je, aby po celý rok reprezentoval všechny oblíbené učitelky a učitele. Emílie Kostrbová bude podle mínění všech přítomných dobrým reprezentantem a „učitelským králem“.

Mimořádnou Ámosovskou korunu získala paní učitelka Zdena Šýkorová z ZŠ Waldorfská v Praze 5. Ocenil ji zlatý partner ankety MAITREA a.s.

Informace o finále včetně fotodokumentace a zvukových reportáží najdete na www.zlatyamos.cz.

DTA, Praha

Těsně po uzávěrce se stal novým předsedou České rady dětí a mládeže Aleš Sedláček z Ligy lesní moudrosti. Kandidoval i Jiří Let, člen České rady Pionýra, člen Představenstva ČRDM a viceprezident mezinárodního sdružení IFM-SEI. Obou jsme se ještě před volbami zeptali na vizi jejich budoucího působení, pokud budou zvoleni.

ČRDM má nového předsedu

Co nám kandidáti řekli před volbami

Aleš Sedláček

- Post předsedy chápu jako kombinaci reprezentace a služby pro sdružení i pro myšlenky, které ČRDM hájí a má je ve strategických dokumentech. Tedy moje osobní angažovanost. Je to i zajišťování konkrétního servisu pro sdružení, například školení a kulaté stoly.

- Rád bych navázal na současnou práci ČRDM, na které se podílím. Soustředit se chci na spoustu věcí, např. na tyto: Veřejná propagace myšlenky dobrovolnictví, tedy i novelizace zákona o dobrovolnictví, který na nás stále nějak zapomíná. Řešení dalších norem ovlivňující naši činnost. Pokračování práce ve skupině stát. Dále je to finanční podpora našeho sektoru. Snaha o menší závislost na ministerských penězích, zapojení do evropských projektů, kampaň k předsednictví EU.

- Pro tento rok máme jako téma dětská práva. Jde mi o vydání českého manuálu pro vedoucí, který by měl řešit, co je a co není společensky vnímáno jako sexuální obtěžování. Považuji to za důležité jak pro ochranu dětí, tak vedoucích. Společnost často hledá senzace a je velmi smutné, že když už se něco nepěkného stane, tak se to obrací proti všem slušným dobrovolníkům, kteří s dětmi pracují.

- Zajímají mě samozřejmě i další oblasti a snažím se v nich angažovat. Ať je to například příprava akcí k českému předsednictví v EU, Bambiriáda, kde jsem byl letos představenstvem jmenován ředitelem. S Martinem Bělohávkem řešíme budoucnost Bambibodů. Podílel jsem se na zavedení nového ekonomického systému v kanceláři ČRDM. Spolupracoval jsem na koncepci architektury naší interní sítě. Podílel se na koncepci a zavedení některých směrnic. Dále naše pracovní skupina zahájila jednání s Lesy České republiky s cílem uzavřít smlouvu o spolupráci, která by deklarovala konkrétní vstřícné kroky lesů vůči našim členským sdružením. Ten minulý čas neznamena, že je to hotovo. Myslím naopak, spíše to motivuje k další práci na uvedeném. Těším se i na právní servis, sdružení ČRDM, který bude poskytovat naše členské sdružení Elsa.

► Těsně před volbami – Aleš Sedláček a Jirka Let

Jiří Let

- Mým hlavním tématem je participace, neboli spoluúčast. U dětí a mládeže pak především vytváření prostoru, kde mladí lidé (či v některých případech i děti) budou mít možnost hájit své zájmy. Nedělám si ale iluze o tom, že bych něco takového mohl nastartovat ihned po případném zvolení.

- Nejdříve bude potřeba dotáhnout rozpracované projekty, doladit trochu kancelář ČRDM, zvládnout předsednictví v EU a pracovat na rozvoji servisu členům. Když se ale naskytne volná chvíle, tak právě participace.

- Myslím si také, že je třeba změnit několik věcí v současném fungování ČRDM. Ne však zlomově najednou. Změny by měly být zavedeny postupnou prací. Tak, aby byla zachována stabilita organizace. Prvním krokem k tomu by mělo být vytvoření funkčního představenstva, které bude pracovat, nejen rozhodovat. Dále pak nastavení konkrétního plánu na funkční období, který by vycházel ze Strategie ČRDM, ale zároveň by byl vyhodnotitelný, kontrolovatelný a reálný. Mimo to bude samozřejmě číslem jedna předsednictví ČR v EU a jeho maximální využití pro náš sektor.

- Celkově bych chtěl ČRDM posunout do roviny, kdy její činnost bude mít přímý pozitivní dopad na členské organizace a naopak, členské organizace budou moc lépe hýbat životem ČRDM. Podle mě je totiž rada příliš monotematická, neotevřela dostatečně prostor pro zapojení jednotlivých mladých lidí z organizací a nevyužívá dostatečně možností, které se pro organizaci tohoto typu nabízí. Věřím, že s novým teamem lidí, kteří by do práce rady vnesli neotřelé názory a postupy, se to může povést

Připravil Jakub Kořínek, foto Jiří Majer

► Aleš Sedláček

O boji proti rasismu

Pod pionýrskou záštitou jsme 24. února až 2. března prožili seminář proti rasismu, exkluzi a islamofobii pořádaný německou organizací IFM-SEI (International Falcon Movement - Socialist Educational International).

Lámání ledů

Cesta do městečka Wertpfuhl, 30km od Berlína, proběhla bez komplikací. V tomto malém malebném městečku, podobajícím se spíše větší vesnici, se nachází největší vzdělávací centrum IFM-SEI, Kurt Löwenstein Centrum.

První večer byl seznamovací a nesl příznačné jméno - „Ice Breaking Evening“ - Lámaní ledu. Lámat jsme ale museli pořádně, protože na semináři bylo přes 30 lidí z celé Evropy i účastníci z Asie. Mohli jsme se zde setkat s lidmi z České republiky, Nizozemí, Ruska, Lotyšska, Litvy, Ukrajiny, Slovinska, ale i z Izraele a Arménie. Dále s námi byli čtyři lektori z Německa, Polska, Švédska a Velké Británie. Naštěstí jsme ledu prolomili a poznali tak nové kamarády, s kterými jsme pak trávili následující dny.

Prožitkové semináře

Na každý den byl vypracován časový rozvrh, který se dodržoval s německou přesností. Každé ráno začínalo Energizerem - rozcvičkou, což byla krátká hra na protáhnutí těla a rozehrání mozku na provozní teplotu. Bylo to velmi důležité, neboť seminář byl opravdu náročný. Po rozcvičce probíhaly přednášky a semináře o problematice rasismu, islamofobie a boji proti těmto světovým problémům. Semináře probíhaly prožitkovou formou, a tak každý brzo mohl poznat, jak se cítí člověk, který je těmto problémům vystaven.

Po obědě byla dvouhodinová přestávka, což byl jediný volný čas během dne. Ani tyto chvíle jsme nenechali nevyužity. Trávili jsme je několika způsoby: někdo spánkem, někdo si udělal projížďku na kole, jiný hrál fotbal, za špatného počasí fotbálek stolní. Fotbaloví maniaci se pokoušeli i o fotbal slovní.

Aktivně proti rasismu...

Celé odpoledne bylo věnováno tzv. Media Working Group - MWG. V těchto MWG (Newspaper, Photo, Movie) jsme se učili a vytvářeli protirasistické „výtvory“. Novináři se učili, jak psát kvalitní články a jak je upravovat do správné formy, skupinka fotografů se učila základní principy správného fotografování a zásady fotografování s protirasistickou tematikou. Skupinka s názvem movie, jak už název napovídá, natáčela krátký film.

Každý den po krátkém zhodnocení následoval večerní program. Mezi nejoblíbenější určitě patřily večery: International Snack Evening - kde každá země představovala typické jídlo své země a Film and Discussion - kdy jsme se dívali na film (This is England!) a následně o tomto filmu diskutovali.

Nechyběly ale ani „informační“ večery, kde jednotlivci představovali své organizace (u nás tudíž organizace Pionýr).

Během semináře jsme měli naplánovaný jeden celodenní výlet do Berlína. I ten se týkal semináře a jeho náplně. Viděli jsme zbytky Berlínské zdi a byli jsme v největší turecké čtvrti v Berlíně.

Celý seminář byl pro nás obrovským přínosem, a to jak pro znalost anglického jazyka, tak hlavně v tom, jak bojovat proti rasismu.

Text Ondřej Fila, foto Jakub Bortlíček

V minulém čísle Mozaiky jste se dočetli o tom, jak na mě působila návštěva Izraele a co jsem tam vlastně dělal. Koho však lze v Izraeli potkat?

Region Středního východu je rozlohou nejmenší v IFM-SEI, ale sdružuje téměř nejvíce členů IFM-SEI z celého světa. Celkem pět členských organizací je součástí naší mezinárodní sítě a v celkovém součtu lze hovořit o cca 250 000 individuálních členech (počet zahrnuje i několik partnerských organizací, které nejsou členy IFM-SEI). Mezi ty nejvýznamnější patří NOV (Noar Oved Vehalomed), Hashomer Hatzair, Hamahanot Haolim, Izraeli Red Crescent, Independence Youth Union, Independence Youth Forum a Agyal.

NOV (Noar Oved Vehalomed)

Noar Oved Vehalomed je největší izraelskou organizací dětí a mládeže. Oficiálně sdružuje cca 70 000 členů, nicméně jejich pravidelná činnost má dosah přibližně na úrovni 100 000. Název v překladu znamená Sdružení pracující a studující mládeže.

V poměrech České republiky by mohl vyznívat poněkud zvláště, nicméně po pochopení celkové situace v Izraeli chápete, proč takový název. Majoritní množství členů tvoří tisíce mladých lidí, kteří pravidelně vedou oddíly, otevřené kluby, komunitní centra, učí ve školách, pracují s uprchlíky a starají se o výchovu v kibucech, Mošavinech.

Hlavní cíl NOVu, je stejně jako u Pionýra praktickou činností naplňovat Úmluvu o právech dítěte.

V prostředí Středního východu se jedná o práci více než důležitou a v mnoha ohledech si to uvědomují i místní úřady. Pokud se v rámci inventury vašich osobních dokladů na letišti zmíníte, že jedete do Izraele, abyste navštívili vaše přátele z „NOVu“, celá procedura je zkrácena na nutné minimum a obsluha na letišti vám téměř rozbalí červený koberec. Některým kolegům se i v minulosti stalo, že po kontrole úředník nezachoval patřičné dekorum a s nahodilým cestujícím se rozloučil slovy „tak ahoj a měj se, rád jsem tě poznal, kamaráde“... dotyčný byl také členem NOVu.

Hashomer Hatzair

Organizace Hashomer Hatzair je svou činností velmi podobná Pionýru. Její hlavní činností je táboření, výlety do přírody a pravidelně fungující oddíly. Skupiny sdružují „pouze“ 10 000 členů. Specifikem Hashomer Hatzair je především to, že jejich hlavní pole působnosti je mimo velká města. Členskou základnu tvoří převážně obyvatelé vesnic, respektive kibuců.

Na první pohled byste je velmi těžko rozeznávali od členů NOVu, co se tradičního oblečení týče. Tmavě modrá košile lišící se pouze několika prvky budí dojem, že se stále setkáváte se stejnou organizací. Na druhou stranu program Hashomer Hatzair je také velmi zajímavý, pro mnoho našich členů více přitažlivý.

Palestina: Independent Youth Forum

Palestinská organizace Independent Youth Forum je na tom v porovnání s předchozími organizacemi mnohem hůř. Funguje napůl ilegálně pouze díky aktivitě jejich vedoucích. V Palestině pravidelně pracuje s dětmi v klubech a učí je číst, psát, počítat, základní informace o tom, co je to demokracie. Aktuálním cílem organizace je interkulturní dialog, především mezi obyvateli Izraele a Palestiny.

Celkový můj dojem z návštěvy Středního východu a ze setkání s „místními“ by byl na dalších 20 stránkách vyprávění. Jedno ale musím podotknout: Můj pobyt tam změnil můj pohled na celou situaci, na naše přátele ze zahraničí, v podstatě na celý svět. Každému bych takovou věc doporučil alespoň jednou za život absolvovat. Nikoliv však s cestovkou, ale opravdu jako kamarád navštěvující kamarády.

Tři generace Plejád ze Šternberka

Turisticko - tábornický oddíl Plejády vznikl v září 1985. U zrodu stáli (seděli, či se pohybovali): Pavel (Dory) Dorazil, Milan (Zambi) Zámečník, Petr (Pepa) Hroch. Vymykali jsme se tehdejšímu pionýrskému zvyklostem (třída = oddíl). Plejády byly rozptýleny v několika třídách III. ZŠ na nám. gen. Svobody ve Šternberku. Ke starším se přidávaly i mladší děti. Fungoval družinový systém. Skládali jsme nováčkovské zkoušky a učili se spoustu tábornických dovedností. A nosili jsme červené šátky, plnili „Plameny a cesty“ a byli jsme hodní pionýři... No tedy, jak kdy...

1985: „Pravěk“ Plejád

Jako turistický oddíl jsme byli pořád někde na pochodech, srazech s ostatními oddíly, na vždy deštivých okresních setkáních v Náměšti na Hané, na turnajích v softbalu a ringu, v nočních výsadech, společných víkendech s „Pasečáky“, trávili víkendy na Hoštejně, ve Střeni, v Petrovicích, Nové Vsi, v Dálově atd. Tak jsme jezdili na Turisticko branný závod... Schůzky bývaly v pátek, spousta legrace, zajímavé hry ve městě i bojovky v lese, soutěže, hraní a zpívání s kytarou (později banjem, basou, mandolínou, jak kdo uměl...). Vyrůstali jsme na písničkách Brontosaurů, Hop Tropů, Nohavic... Kolikrát s námi zpíval i průvodčí. Dneska trochu pohádka, že?

Naši vedoucí to byl Dory, Zambi, Pavla (Šmudlina) Novotná, Lenka (Hrubá) Hrubá a další, všechny ani jmenovat nelze.... Samozřejmě nesmíme zapomenout na Milana (Fouse) Hutaře, Lidušku a Jára Vítamvásovy (a jejich modrý nezničitelný bojový trabant Messerschmit - táborové BVP). Nedá se zapomenout na letní tábory na Hoštejně - závodění, soutěžení, spaní pod širákem, počítání hvězdiček, koukání do plamenů, hraní a zpívání... Chodovali jsme na brigády do lesní školky. Víte, že nejkrásnější noční obloha je jen na Hoštejně a „hoštejnská tma“ je taková tma, kdy není vidět vlastní nos? A tábory, kdy přišlo ze 14 dní jen 13 a přesto jsme se nenudili. Těch bylo...

1989 - 1990: Co bude dál?

Koncem roku 1989 zanikla PO SSM. 30. září 1990 byla PS Pionýr Dalov registrována u OR Pionýra v Olomouci. Kromě Plejád byl ve skupině oddíl Sokolici - menší děti, které s námi jezdily na tábory. Většina z nás zároveň skončila osmou třídou. Nějakou dobu jsme společně jezdili jako klub Kivi - lidičky starší 15-ti let, časem nás ale bylo méně a méně. Někdo začal jezdit na vandry s usárnou, někteří přešli k junákům, jiní začali vychovávat vlastní děti.

1990 - 1994: Oddílová „mezihra“

Oddíl Plejády po roce 89 fungoval dál hlavně ze setrvačnosti. Neměli jsme vedoucího, ani vlastní klubovnu. Podářilo se nám nasbírat nové děti ze třetí zeděšky a z gymplu - a tak byl oddíl zachován. Byla to vlastně „druhá generace“. Podářilo se pak získat oddílovou klubovnu v údolíčku za šternberským hradem, kterou jsme si upravili, vybavili nábytkem, opravili plot. Sloužila nám dva roky.

1994 - 1999: Uničovská etapa

29. listopadu 1994 vzniká občanské sdružení Pionýr Dalov. Od roku 1995 se vedení oddílu Plejády ujal po návratu z vojny Bláza a díky jemu byly Plejády zachovány.

Dočasné útočiště našly Plejády na Domě dětí ve Šternberku, ale na přelomu roku 1995-96 padlo rozhodnutí přejít do zázemí gymnázia Uničov. Většina dětí dojížděla právě z Uničova a z okolí a všechny spojovalo uničovské gymnázium. V malém počtu skalních Plejád jsme vyčkali, až někteří odrostou a po roce a půl v Uničově se vracíme do Šternberka.

Plejády se účastní také akcí pro veřejnost, např. turnajů v softbalu v Olomouci, který pořádáme společně s Gustikem Skládalem ve chválkovickém Sokole. Na táboře v Hoštejně jsme udělali spoustu práce...

1999-2002: Rodí se třetí generace

Klub Plejády - tedy již „třetí generace“ Plejád. Děti z Dalova (bývalí Sokolici) odrostly, začaly dojíždět do školy ve Šter-

berku a někteří se vrací do oddílu. Ze členů, kteří s námi jezdili na tábory jako děti, se stávají vedoucí a instruktoři. Přes rok jezdíme hlavně na víkendovky a jednodenní výpravy, občas je i nějaká akce jen pro vedoucí (Tibet, Silvestr, Hippies, brigády na Hoštejně...). Získáváme klubovnu v budově bývalého Lesního závodu ve Šternberku a od září 2000 fungují opět i přes týden oddílové schůzky.

V roce 2001 je v Plejádách registrováno 57 členů. Koncem roku 2001 žádáme o změnu názvu skupiny z Pionýra Dalov na Pionýr Plejády Šternberk. Podle původní oddílové kroniky jsme obnovili náš znak, vycházející ze znaku města. Naše výpravy jsme otevřeli i neorganizovaným dětem a mládeži. Převládají členové ze Šternberka a stále přibíráme nové.

Hlavní změnou na přelomu roku 2001 a 2002 byla nejen změna názvu z Pionýra Dalov na Pionýr Plejády Šternberk, ale i výměna vedoucího skupiny a hospodářky. Helča a Bláza odcestovali na druhý kraj světa ke klokanům. Funkci vedoucího skupiny a oddílu převzal Petr (Xandy) Dvořák. Čekaly nás nové dokumenty, razítka, změna okresů na kraje, ale hlavně oddílové schůzky, vícedenní i jednodenní akce pro děti, akce pro starší Plejády, brigády na táborových základnách v Hoštejně a Bohuslavicích. Spolupracujeme s jinými organizacemi, nejčastěji s junáky, Brontosaury, s Duhou... Dáváme o sobě více vědět na veřejnosti, máme vitrínku na sídlišti Uničovská, píšeme do šternberských listů a v vydáváme vlastního časopisu Obšťastník. Byly spuštěny webové stránky Plejád s rozsáhlým archivem z většiny našich akcí...

S pamětníky a z kronik Plejád připravil Petr Marchovský - Medvěd, PS Plejády, Šternberk

Poznámka redakce: Osudy Plejád jistě nekončí rokem 2002. Mohli bychom pokračovat i na dalších stránkách Mozaiky, v níž se ostatní o životě šternberské pionýrské party můžete dočíst skoro v každém čísle.

„Důležité je mít čisto v duši...“

Vzpomenete si, jaký tehdy vaše iniciativa měla smysl a ohlas?

Pražské jaro 1968 bylo ve znamení nadějí a očekávání změn, které postaví vztahy ve společnosti na místo, které je přirozené a dávno tam měly být. Jako kluk jsem vyrůstal ve skautu a když jej nacisté zakázali, založil jsem klub Mladého hlasatele a byl oddaným příznivcem Jaroslava Foglara. Léta - již ve své profesní funkci - jsem usiloval o to, aby se jeho knížky znovu vydaly a nejednou jsme se spolu sešli a dělali plány, jak toho dosáhnout. Byl to také Jaroslav Foglar, který mne seznámil s Rudolfem Plajnerem.

Ve funkci šéfredaktora Mladé fronty jsem pochopitelně poznal také Pionýrskou organizaci ČSM. Vždyť kdysi byl mým šéfredaktorem Ivo Kalvinský, který na to místo přišel právě z pionýrského oddělení svazu a mne si vybral za svého zástupce. Znal a přátelil jsem se s básníkem Oldřichem Kryštofem, který byl velkým příznivcem vývoje ke svobodě a demokracii. Uvědomovali jsme si, že minulost poznamenaná zákazy činnosti, vyvoláváním nevraživosti, tak zvanou řídicí úlohou komunistické strany, je zcela nesmyslná a že to všechno jen poškozuje zdravý vývoj dětských organizací. Tak vznikl - jako určitý symbol té doby - nápad s dýmku míru. Stalo se to náhodně. Když jsem projednával v redakci s Rudolfem Plajnerem jeho námět skautského koutku v MF a do místnosti vstoupil neohlášeně Olda Kryštofek. Řekli jsme si tehdy, že obě dětské organizace mohou existovat vedle sebe a ne proti sobě a že by se to mělo nějak vyjádřit. A tak jsem svolal tiskovku a na ní ti dva opravdu vykourili „dýmku míru“. Už si nepamatuji přesně, jestli u toho byl i Jarka Foglar, v každém případě z toho ale měl radost. Ohlas to mělo značný, bylo to v televizi a psaly o tom noviny.

Někteří junáci představitelé ale tvrdí, že šlo o jakýsi taktický tah, vynucený orgány KSČ...

Stalo se to tak, jak jsem popsal. Jestliže za tím dneska někdo vidí jakýsi taktický tah vynucený orgány KSČ, tak má bujnou fantazii a o té době nic neví.

Dostanou se k Vám aspoň základní informace o životě dětí, mládeže a zejména o současném Pionýru? Ten totiž bývá často spojován především s minulostí pionýrských organizací ČSM a SSM, o jeho současnosti se veřejnost téměř nedozvídá...

Popravdě řečeno, tyto informace se ke mně nedostanou a ani je nevyhledávám, protože mám dnes zcela jiné zaměření. Moje děti jsou již rodiče ve střed-

Populární i osudové osmičky v dějinách naší země se týkají i Pionýra. Jako samostatná a nezávislá organizace dětí, mládeže a dospělých vznikl poprvé na jaře roku 1968. Zároveň se obnovil i Junák a do historie našeho dětského hnutí vstoupil i tehdejší šéfredaktor Mladé fronty, Miroslav Jelínek, když svolal tiskovou konferenci, na níž předseda Pionýra Oldřich Kryštofek a náčelník Junáka dr. Rudolf Plajner společně vykourili „dýmku míru“.

ním věku a vnoučata mají již malé děti, které ještě nechodí do mateřské školky. Nicméně obecně vím, že existuje Junák a Pionýr, že pracují vedle sebe tak, jak to odpovídá té vykourené „dýmce“, ale i to, že bohužel existuje také velká většina mladých lidí, kteří žijí a baví se mimo tyto organizace. Považuji za velkou škodu, že se ještě nenašel způsob, jak právě tyto mladé lidi získat pro smysluplnou zábavu, amatérský sport, život v přírodě a čestnou pomoc druhým.

následovalo zavržení a pronásledování, bych jen dodal, že mne nezavrhlí a nepronásledovali stejní lidé, u nichž jsem získal respekt a ocenění. Když tak přemýšlím nad tím, co mi pomáhalo zachovat si tvář, řekl bych, že ty vlastnosti jsem získal už v dětství. Nesporný vliv na to měl skauting a lehká atletika. Čestnost, odpovědnost, přímost a kamarádství, to byly kromě rodiny, v níž jsem vyrůstal, požadavky, které jsem bezvýhradně plnil a běhy na střední trati - sport, který

► Oldřich Kryštofek, Miroslav Jelínek, Rudolf Plajner a dýmka míru

Můžete současným pionýrům poradit, jak by mohli užívaná klišé v obrazu svého sdružení napravovat?

Já být vámi bych se tím netrápil. Není to podstatné. Rozhodující přece je to, co děláte pro děti, a co si o tom ty děti myslí, ne to, co o vás píší noviny. Jen si vzpomeňte, kolik toho bylo napsáno proti Foglarovi, proti skautům, proti Sokolu a přes to nakonec foglarovky u dětí vyhrály, skauti mají jamboree a sokolové slety. Existuje i Pionýr a že se nad ním někdo ošklibá, tak ať, když mu to dělá dobře. Hlavní je, že se u vás inteligentně baví děti, že se otužují, sportují a neholdují povalečství a drogám.

Není tajemstvím, že jste ve svém novinářském životě prošel mnoha zvraty - oficiální ocenění, ale i zavržení a pronásledování. To jistě vyžadovalo pevné životní postoje a osobní morální hodnoty. Co pro Vás bylo největší oporou? Mezi dnešními pionýrskými vedoucími, kteří věnují dětem a mládeži množství času, často i materiálních prostředků, se setkáváme i s pocity marnosti a nedocenění. Můžete takovým tedy poradit?

To není lehká otázka a odpovím na ni spíš zkratkovitě, protože by vyžadovala velký prostor. K vaší charakteristice, že po oficiálním ocenění a obecném respektu

se nedá ošvindlovat - mne vybavily fyzicky tak, abych se dokázal postavit i v době krizí. Bez této výbavy a bez porozumění své ženy bych v situacích, jimiž jsem prošel, neobstál. Samozřejmě i já jsem se nejednou potkal s pocity marnosti, musím se však přiznat, ať to zní jakkoli, že nedocenění mne nikdy netrápilo. Důležité není získávat nějaké metály nebo veřejná ocenění, důležité je mít čisto v duši a vědět, že jsem udělal, co jsem mohl a že jsem nic nezanedbal.

Připravili Martin Bělohávek a Karel Krτίčka

► Miroslav Jelínek dnes

Pionýrská mapa 2008

Pionýr je jedním z největších sdružení dětí, mládeže a dospělých v České republice

Potvrdila to registrace členů k 31. 12. 2007. Registrace je samozřejmě také jen statistickým součtem informací a údajů k určitému datu a měsíc před ním, či pár měsíců po něm může být takový součet vyšší i nižší. Proto neuvádíme přesný počet pionýrů. Ten je ve Výroční zprávě za rok 2007, která bude po schválení Českou radou Pionýra zveřejněna i na www.pionyr.cz.

Stačilo by, kdyby v každém kraji od začátku roku 2008 vznikl jeden nový dvacetičlenný oddíl a pionýrů by bylo téměř o tři stovky víc.

Každoroční registrace členů, oddílů, klubů, skupin, center i krajských organizací Pionýra je samozřejmě důležitá z řady důvodů. Velikost sdružení znamená i jeho společenskou vážnost ve veřejnosti a má samozřejmě vliv i při udělování grantů státních orgánů i při úvahách sponzorů, komu se vyplácí co darovat.

V minulém ročníku Mozaiky jsme publikovali mapu sídel pionýrských skupin. Letos se podívejme na počty pionýrů v jednotlivých krajích.

Vznik nových pionýrských oddílů a skupin nelze prostě usnést a nařídit. Je to proces vzájemných vztahů mnoha lidí různého věku, někdy i střetávání představ o tom, jak vést svěřené děti a mladé lidi co nejpřitažlivěji a neúčinněji. Roli v něm hrají jak místní tradice, tak dobré či nedobré vzpomínky generace rodičů na jejich pionýrské zážitky.

Zkušenosti vedoucí tvrdí, že dobrý oddíl s perspektivou mnohaleté činnosti roste dva až tři roky, během nichž se rozvíjí vzájemné vztahy jeho členů, korigují se původní záměry do souladu se skutečností, vznikají i oddílové tradice, zvyklosti, ale hlavně pevný vztah dětských i starších členů k oddílové partě, dětí k vedoucím a instruktorům, vedoucích a instruktorů k pionýrské skupině. Takových oddílů je naštěstí v Pionýru většina - a kdyby takové nebyly před 20 lety, nebyl by zřejmě ani Pionýr. Právě pro tuto důležitou roli oddílů uvádíme i přehled jejich zaměření.

Pionýrské kluby

Důležitou roli v Pionýru mají kluby, které nabízejí různorodou pionýrskou činnost především neorganizovaným dětem a mládeži. Činnost klubů je zaměřena na sporty, deskové hry, výtvarné a rukodělné práce a podobně. V roce 2007 jich pracovalo v Pionýru 108.

Pražská organizace Pionýra	nad 2 000 pionýrů
Středočeská KOP	do 2 000 pionýrů
Jihočeská KOP	do 2 000 pionýrů
Plzeňská KOP	nad 2 000 pionýrů
KOP Karlovarského kraje	do 500 pionýrů
Ústecká KOP	do 2 000 pionýrů
Liberecká KOP	do 500 pionýrů
KOP Královéhradeckého kraje	do 1 000 pionýrů
Pardubická KOP	do 2 000 pionýrů
KOP kraje Vysočina	do 1 000 pionýrů
Jihomoravská KOP	nad 2 000 pionýrů
Olomoucká KOP	do 500 pionýrů
Moravskoslezská KOP	do 2 000 pionýrů
Zlínská KOP	do 500 pionýrů

V čem je to kouzlo?

O nesmrtelných oddílech

Jistě, každý oddíl jednoho dne může skončit a zbudou jen vzpomínky. A přece zdánlivá „nesmrtelnost“ pionýrských oddílů i skupin může trvat desítky let. A není takových málo.

Kdyby nebyly už v šedesátých a osmdesátých letech minulého století, nebyl aby ani Pionýr po roce 1990.

Co mají takové desítky let žijící oddíly (i skupiny) společného?

Samozřejmě, vždy najdeme někde v dávných letech (ale i dnes) silnou osobnost vedoucího nebo vedoucí, která to všechno vymyslela, dala dohromady třeba jen pár dětí a nabídla jim něco zajímavějšího, než dosud prožívaly. A také něco, o čem zatím jen snily.

Partu kamarádů a kamarádek. Férové vztahy. Možnost „mluvit do toho“, debatovat a diskutovat o všem možném i nemožném.

Dobrodružství na výpravách a táborech, o němž se jen nemluví, ale které lze prožít i s trochou přiměřeného strachu i s pocitem radosti z vítězství sama nad sebou a na něž se vzpomíná i po mnoha letech.

Pocit, že s touhle oddílovou partou jsme něco dokázali - vyhrát v náročné soutěži, postavit kus tábora, vybavit a vyzdobit vlastnoručně klubovnu, pomoci někomu, kdo naši pomoc potřeboval...

Často i zjištění, že původně průměrný žáček je na tom nějak lépe i ve škole, protože viděl a zažil o něco víc, než jeho šprtající spolužáci.

A tak dál. Toho, co dává děti, mladé lidi i dospělé dohromady, mnohem víc.

Ano, i hry. Zábavné, soutěžní, sportovní. Na všechno možné a o všem možném. Vždycky ale s nějakým, možná utajeným smyslem a cílem posunout družinu, oddíl, skupinu i každého jednoho zúčastněného člena někam dál a kupředu.

Děti rostou, stávají se instruktory a instruktorkami, přicházejí

nové, protože v okolí se už ví, že tahle pionýrská parta je vážně dobrá a dětem užitečná, život jde dál a z instruktorů

se vyvrbí další dospělí vedoucí, někdy na čas, někdy nastálo... Uběhnou roky a na toho, kdo to založil, už se třeba jen vzpomíná, možná i nadává, ale i to je život...

Ale oddíl žije dál. Objevují se už děti někdejších oddílových dětí a u táboráků i v hospůdkách se vzpomíná na někdejší první lásky, na kamarády, kteří se odstěhovali bůhví kam, na táborové bojovky i třeba na dávné sázení stromek na Šumavě... Někdy vzniknou i nová manželství a z nich doslova rodinné pionýrské klany, které táhnou oddíly a skupiny po dvě i tři generace.

Mění se počasí, společenské uspořádání, starostové a tajemníci, ale v tomhle typu oddílu se nejčastěji před problémy a překážkami říká:

„A jedeme dál...“

Členskou základnu Pionýra k 31. 12. 2007 tvoří:

345 PS

682 oddílů

108 klubů

16 pionýrských center

Zájmové zaměření pionýrských oddílů

Všestranné..... 328

Turistické 191

Sportovní..... 68

Přírodovědné..... 16

Kulturní 29

Technické 9

Jiné 41

Na co si dávat pozor

Není nic mimořádného, rozejde-li se čas od času některá pionýrská skupina, rozpadne-li se nějaký oddíl. Každý živý organismus (a tím jsou i všechny spolky a party dětí, mladých lidí i dospělých) stárne, unaví se, zleniví.

Nemusí se to ale stávat a lze se tomu bránit. Stačí někdy rozebrat si - analyzovat situaci, zamyslet se a podebatovat s ostatními vedoucími, instruktory i dětmi, co dál, co zlepšit, co změnit.

Důvodem oddílové únavy může být dlouhodobá nechuť vzdorovat části veřejného nedobrého mínění o pionýrech. Ať si to chce nebo nechce někdo připustit, příčinou pionýrské únavy může být i věk vedoucích a jejich neochota přizpůsobovat se novým podmínkám a stále řešit staré známé i nové problémy.

Jindy to mohou být dlouhodobě trvající a neřešené spory ve vedení, různost názorů na to, jak vést oddíl či skupinu, zda přidat na autoritativnosti, či naopak připustit víc liberálnosti. Zda raději soutěžit, jezdit na různé pionýrské akce, třeba i nějakou připravit a vymyslet, nebo si jen hrát s dětmi ve své klubovně a na svém tábořišti.

Stává se jistě, že duše všeho dění v oddíle či skupině se nám ožení či vdá a partner mu položí nůž na krk: Buďto pionýři, nebo já a naše rodina, která potřebuje dobře jíst, někde bydlet, jezdit autem, chceme mít sami naše děti a někdo na to musí vydělávat a neztrácet čas s cizími dětmi.

Ať už si myslí kdo chce co chce o potřebě ekonomických reforem v naší republice, ukazuje se, že přinesly sociální problémy

některým rodinám, rostou ceny aktivit (mimochodem, je to i problém pionýrských soutěží - některé oddíly by na ně rády vycestovaly, ale nemají na to).

A některé rodiny zkrátka v rámci šetření vypustí výdaje na mimoškolní činnost svých dětí, aby uspořily na členských příspěvcích, poplatcích za akce a tábory i na potřebném vybavení dětí např. na letní tábor.

Ubývá-li někde dětí, nevymlouvejme se však na konkurenci jiných sdružení, sportovních klubů. Nezbývá, než se smířit s faktem, že existuje pragmatičnost úvah a snů rodičů o sportovní či hudební, taneční nebo jiné lukrativní kariéře, jsou tu i rodinné tradice. Když byl táta u hasičů, přihlásí tam i dítě a když maminka chodila do Sokola, zavede tam i svého potomka.

A i když se najde kupa objektivních příčin, kvůli nimž se získávají noví pionýři obtížněji, hledejme chybu napřed u sebe. Není-li přece jen v nedostatku přitažlivé, moderní, zajímavé činnosti, neznalosti skutečných současných zájmů současných dětí, v našem neumění jim vyhovět.

Mnohaletá zkušenost z pionýrské historie:

Problémy, překážky i nesváry lze překonat, pokud instruktor, oddílák i skupinář umí, může, chce, bojuje, nevzdává a nefňuká...

Duben – ještě tam budem..?

Kdo by neznal tu pranostiku: březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem... A studený máj, v stodole ráj si raději nechme na výkyvy globálního oteplování. Indiáni a jejich následovníci i v Evropě říkají dubnu podle F. A. Elstnera měsíc deště a trávy. Najdeme i nějaký pionýrský příměr? Což takhle „měsíc očekávání“.

Koukáme, jak co začíná rašit, rozkvétat nebo aspoň se zelenat...

A nejen zemědělci očekávají, co z toho vznikne. I pionýři. Ti ostatně oficiálně také vznikli v roce 1949 v dubnu, prý čtyřicátého... Datum se asi hodilo i proto, že tehdy vlastně vznikla Pionýrská organizace Junáka a patron junáků a všech skautů svatý Jiří, co porazil draka, měl toho dne v kalendáři svůj den. Na svatého Jiří prý také vylézají hadi a štíři a mnozí z nich jsou dokonce přísně chráněni.

Takže chraňme i je a očekávejme, co nás čeká hlavně dobrého...

Krtek

Vidět a mlčet – nebo promluvit?

Na tohle téma se teď v oddíle dost mluvilo v souvislosti s Pátovou „aférkou“ se zlodějíčky v samoobsluze. Názory byly různé, od měl jsi dělat, že nic nevidíš, až po měl's je skřípnout rovnou u regálu. Já sám zastávám názor, že Pát'a po určitém zaváhání využil situace a vtipně zasáhl. Řekl bych, že konal a hrál čestně!

Ono se někdy opravdu těžko určuje, co je například žalování a kdy je naopak nutné říci pravdu, i když to může mít pro někoho nepříjemné následky. Tedy i pro toho, kdo pravdu řekl a hájil, kdo byl upřímný a spravedlivý.

O přestávce si třeba zaběheš na WC, kde několik spolužáků kouří. Vyjdeš ven a učitel postřehne „kouřové aroma“, které tvé šaty nasály. „Ty jsi kouřil na záchodě?!“ zahřmí otázka. Jak odpovíš?

A jiný příběh, velice častý. Jdeš ven a slíbíš, že přijdeš domů v tolik a tolik hodin. Někdy už předem víš, že to nedodržíš. Proč neřekneš pravdu?

Do nekonečna bych mohl uvádět příklady o tom, jak, kdy, kde a proč máme mluvit pravdu, konat a hrát čestně, držet dané slovo, mluvit upřímně a jednat spravedlivě... Není lehké o tom s dětmi mluvit tak, aby pochopily. Ale když už samy musí posoudit něčí jednání - včetně svého! - pak to je ta nejlepší příležitost! S tím jistě souhlasíte.

Oddílák Boubín

Emma se s námi nemazlila!

Po loňském Kyrilovi se k nám letos v březnu vypravila Emma. Žádní kamarádi to nebyli, ale příšerné vichřice, které zmařily kdecu! Třeba jste také někde aspoň trochu pomáhali, možná skutkem, možná nějakou tou korunou.

Je tu však ještě jedna možnost: V parcích a lesích nebo podél cest Emma zničila hodně stromů. Nahradit je nebude lehké! Možná byste mohli leckde přiložit ruku i vy - jste přece pionýři, kteří přírodu milují a pomáhají ji chránit.

Mobiloví závisláci

Určitě je znáte. Vyskytují se všude. Máte je doma, vidíte je v ulicích a parcích, v městské dopravě i na železnici a v autobusech, občas se prozradí i v kinech a divadlech či na koncertu, pokud je tam někdo dostane. Mobiloví závisláci.

Znám dvojici, která se rozloučí a za pár vteřin u ní bzíká mobil s esemeskou: Už jsem v metru! - pak hned její paleček vytuká: Já už jsem doma, bohužel... A tak to jde celý večer. Vlastně den co den od rána do večera.

Nic proti mobilům! Je to praktický aparát, někdy už i módní doplněk, pohotovostní záznamník a přenašeč obrazu i hovoru, přehrávač i radiopřijímač. A zcela jistě to ještě není všechno! Technici už jistě pracují na dalších vylepšeních.

Původně nebyl mobil míněn jako hračka, ale jako praktičtější a rychlý prostředek telefonního spojení. I to je dnes jeho hlavní poslání - a všechno ostatní jsou doplňky, buď praktické nebo i zbytečné, utrácějící čas i peníze.

A tak mě napadá: Dokážeme s mobily pracovat? Umíme je využít pro naši činnost a ukázat dětem jejich praktické využití? Například v nebezpečných situacích, při ohrožení v jakékoli podobě i době? Třeba už s tím máte někde nějaké zkušenosti, podělte se o ně na stránkách Mozaiky i na našem webu.

Technikus

Robin a Pát'a – Správný krok?

SCÉNÁŘ: VLASTISLAV TOMAN ©
KRESBY: JIŘÍ FILÍPEK ©

Na mouchy

Je to jednoduchá hra, dobrá na rozjezd volné zábavy nebo před zahájením schůzky. Potřebujete jedny noviny stočené do ruličky a větší počet drobných předmětů - tenisák, papuče, plyšová zvířátka, blok, atp. Zkrátka, co máte po ruce nebo v kapsách a brašnách.

Hráči se rozsadí v kruhu a jeden z nich - slepý strážce (má zavázané oči!) se usadí uprostřed. Předměty má kolem sebe na dosah ruky s novinami. Úkolem hráčů, kteří představují mouchy, je po jednom se potichu přiblížit k slepci a sebrat mu vždy jen jeden předmět.

Hráč - moucha proto musí, jakmile opustí kruh a plíží se k slepci, hlasitě bzučet jako moucha! Slepce se zase snaží - podle bzukotu - uhodnout odkud se moucha blíží a novinami ji uhodit. Trefená moucha ze hry vypadne a nastupuje další. Kdo se něčeho zmocní, zůstává a může se znovu pokusit o získání některého předmětu.

Slepce vyhrává, pokud vybijí všechny mouchy a uchová si aspoň jeden předmět.

(Podle Kudy z nudy, SPJF, Brno)

Robomart'ané

Při téhle hře si můžete zavzpomínat na loňskou soutěžní hru Signály z vesmíru (SIZVES). Hrajte ji však v prostředí, kde nikomu nebude vadit hlasité pískání na píšťalky nebo hlasité volání. Námětem jsou robotická vozítka vysílaná na Mars, kde provádějí dálkově řízený průzkum.

Hrát můžete na hřišti, kde vyznačíte terénní překážky (třeba i kusy oděvu, apod.), nebo v určeném prostoru v parku nebo

v lese i na louce, kde rostou keře, trsy trávy, rákosí aj. I tady však doplníte překážky nějakými předměty, se kterými si musí Robomart'an poradit.

Robota „řídí“ dvoučlenný tým pozemního střediska. Jeden má na starosti pohyb robota - vpřed, zpět, do stran, stát, druhý dispečer řídí úkony, které má robot vykonat. Je proto nutné, aby byl vybaven brašnou, chlebníkem nebo nějakou taškou. Může však mít i lopatku, digitální fotoaparát atd. Tady už se vaší fantazii meze nekladou.

Po „vysazení na Marsu“ (místo startu) je pohyb robota řízen buď slovními povely, nebo smluvenými signály píšťalek. Robot nesmí po dobu průzkumu promluvit! Obtížnější verze hry je, že robot má oči zavázané a smí na zadané signály odpovídat - ale zase jen smluvenými znameními. Jako třeba: překážka, neznám směr, špatný signál, nerozumím, nemám příjem atp.

Úkolem „pozemního střediska“ je provést robota stanovenou trasou v určeném časovém limitu (pak se mu „vybijí baterie“) a zadat mu různé úkoly - sběr vzorků půdy, rostlin, porostu (to mohou představovat i rozmístěné předměty), poříd' fotografii atd. Ty se mohou po průchodu trasou hned vyhodnotit.

Existuje ještě další možnost řízení robomart'ana: pomocí mobilního telefonu. Pozor však na čerpání kreditu či paušálu a možnost skutečného vybití baterie!

A kdybyste ze hry pořídili pár pěkných fotek, nezapomeňte na Mozaiku! Rádi uveřejníme.

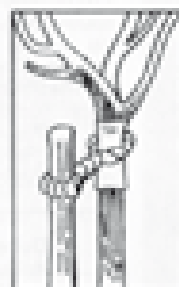
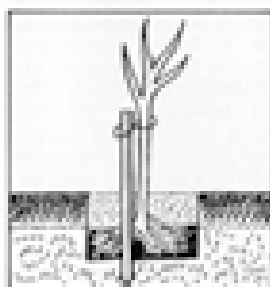
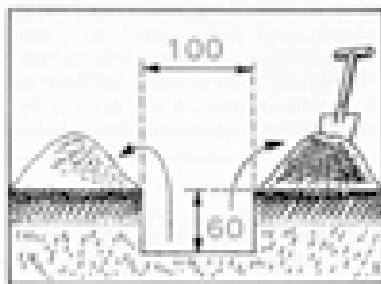
Veta

Pomáhejte vysazovat nové stromy!

Stromy vysazujeme buď jednotlivě nebo ve stromořadích podél cest, potoků, ulic a hřišť. Dbejte, aby budoucí koruna nepřekážela normálnímu provozu nebo nestínila okna obytných domů. Z jehličnatých stromů je vhodný smrk stříbřitý, jedle ojněná, modřín, douglaska a vejmutovka. Ty se sázejí jednotlivě. Z menších jehličnatých dřevin vysazujte jalovce, tisy a cypřiše. U listnáčů nezapomínejte na javory, lípy, platany, kaštiny, jež mají kulovitou korunu. Naproti tomu pyramidální jsou topoly, duby nebo břízy s korunami štíhlými. K vodám se naopak hodí smuteční vrby s převislými větvemi.

Nezapomeňte také na to, že každý pozemek někomu patří a jen majitel může rozhodnout o tom, jaké stromy by „na svém“ chtěl nebo nechtěl mít. Dobré rady hledejte u lesníků, zahradníků, poradit mohou i na obecním úřadě, kde možná právě zvažují, kde sehnat lidi na vysazení nové zeleně ve vaší obci...

Lesák

S autíčky i panenkami

Pionýr Hrádek připravil už tradiční zábavné odpoledne v úterý 4. března v prostorách školní jídelny ZŠ. Oddíl Mraveniště organizoval pro chlapce závod dálkově řízených autíček a pro děvčata soutěž „miss panenka“. 35 závodníků se startovními čísly zdolávalo překážkovou dráhu. Sportovního ducha projevili všichni bez rozdílu věku. Dvanáct holčiček zatím v předsáli soutěžila se svojí panenkou. Celého odpoledne se celkem zúčastnilo 69 soutěžících, organizátorů i několik rodičů.

Vlasta Vasková

Hrádek

Praha

Jarní cyklokros 2008

Cykloturistický oddíl UFO - 213 . PS zve všechny pionýry i jejich kamarády na tradiční jarní cyklistické závody pro děti a mládež.

Akce se koná ve středu 30. 4. 2008 odpoledne poblíž metra Opatov.

Jedná se o naprosto amatérskou úroveň, přijít si zasportovat nebo fandit může úplně každý, nicméně o atmosféru závodu určitě nepřijdete. Samotný závod je otevřený pro příchozí účastníky ve věku od 6 do 18 let, ale ani starší nemusí úplně zoufat, pokud si chtějí zazávodit, mohou postavit tzv. Rodinnou štafetu (2 děti + 1 dospělý nad 21 let). Na vítěze čekají medaile, diplomy a pěkné cyklistické ceny.

Kompletní informace najdete na oddilufo.estranky.cz

Pokud byste uvažovali o účasti, ozvěte se nám prosím na oddil.ufo@seznam.cz, ať můžeme alespoň přibližně odhadnout počet závodníků.

Jiří Kukačka, 213. PS UFO

SPTO má nového náčelníka

Brno

Na 68. Sněmu náčelníků brněnských PTO v úterý 1. dubna 2008 byl jednomyslně zvolen nový náčelník SPTO Brno. Všechna osmnáct náčelníků oddílů, nebo jejich zástupců hlasovalo pro Mgr. Luboše Horkého, bývalého náčelníka jednoho z předních brněnských oddílů. Ten působí jako učitel na ZŠ Chrlice a organizuje kurzy kvalifikace oddílového vedoucího pro instruktory z Brna a okolí. Sdružení pionýrských tábornických oddílů povede ve dvouletém volebním období. Nový náčelník, štáb PTO i sněm náčelníků při této příležitosti poděkovali Michalu „Mižu“ Janíkovi za rozvoj sdružení během jeho předchozího působení ve funkci náčelníka SPTO.

Každý pionýrský tábornický oddíl (PTO) je zároveň řádně zaregistrovaným oddílem sdružení Pionýr se všemi z toho vyplývajícími právy a povinnostmi.

Petr Kolář

Galerie osobních výročí Všechno nejlepší!

Se začátkem dubna si leckdo dává pozor, jestli na něj někdo nechystá aprílový vtípek či nějakou jinou nepravost. Až ale tato Mozaika vyjde, 1. duben už bude dostatečně daleko, aby bylo jasné, že své narozeninové přání myslíme upřímně. Takže ještě jednou: Všechno nejlepší!

- 27. 3. oslavil Miroslav Dvořák z PS Nepomuk (Plzeňská KOP) 60. narozeniny;
- 2. 4. oslavil PaedDr. Aleš Kodýs z 30. PS Mláď (Jihomoravská KOP) 60. narozeniny

Stejně jako v celé Mozaice Pionýra, která je otevřená vašim námětům, i zde se mohou objevit vaše příspěvky. Víte-li o někom, komu byste chtěli popřát k narozeninám, zejména kulatým, pošlete nám s předstihem základní informaci (viz uvedený přehled) a o jeho výročí se dozvědí všichni naši čtenáři.

7. ročník turnaje amatérů jednotlivců a rodin v kuželkách „O putovní pohár PS Horní Bříza“

pořádá Pionýrská skupina Horní Bříza a Unie rodičů při Masarykově ZŠ Horní Bříza 1. 5. 2008 od 15.00 do 18.00 hodin na Sportovním stadionu ve Štruncových sadech. Hraje se na 4 x 5 hodů do plného postavení kuželek. V soutěži se počítá umístění rodiny (dětí + rodiče, děti + prarodiče) a dále se určí průměr umístění. Nutná je sportovní obuv s podrážkou, která nedělá čáry, občerstvení: bude zajištěno.

Informace a přihlášky: Jaroslav Novák, 737740661, U Vrbky 595, 33012 Horní Bříza.

Taneční maratón

V sobotu 23. února se v sále SDH v Červené Vodě konal již 15. ročník dětského tanečního maratónu. Sešlo se 41 závodníků, doprovázených kamarády, tvářícími se jako poradci, manažeři a trenéři. Nejmladší účastníky přivedli rodiče a tak byl sál dosti zaplněn. Soutěžící byli rozděleni podle věku do pěti skupin, nejmladší tančili dvě taneční hodiny, druhá kategorie měla předepsané tři, až po nejstarší, kteří odtančili celkem šest tanečních hodin. Jedna taneční hodina se skládala z 50 minut tance a 10 minut odpočinku a relaxace. Během pauzy byly pro závodníky připraveny koláče, ovoce a čaj a pro diváky hned několik vystoupení členek červenovodských tanečních oddílů.

Soutěžící hodnotilo celkem 20 porotců, místních i přespolních. Ti neměli vůbec lehkou práci, protože tanečníci a tanečnice se snažili ze všech sil. Závodníci byli hodnoceni ze tří hledisek: dodržování rytmu, výdrž a nápaditost. Za obzvláště originální taneční kreace byly soutěžícím přidávány plusové body.

Postupem času některým soutěžícím začaly ubývat síly a trochu zpomalili a zjednodušili své taneční kreace. Nakonec všechny děti taneční maratón úspěšně dokončily. Všichni tanečníci i tanečnice si po vyhodnocení odnesli díky několika sponzorům nějakou tu věcnou cenu. Speciální poděkování patří Michalu Raškovi, který se od prvního ročníku tanečního maratónu stará o hudební produkci.

Radim Fojtík, PS Hraničář, Červená Voda

Červená Voda

Šternberk

Prázdniny tradičně netradičně

O velikonočních prázdninách 20. - 23. 3. 2008 proběhla akce PS Plejády Šternberk s názvem Kuřátko II. Všechno začalo na šternberském vlakovém nádraží založením naší malé „drůbežárny“.

Náš první úkol byl dopravit se spolu s ostatním nezbytným vybavením na místo určené k chovu - na základnu ve Střeni. Bohužel náročnou cestu vlakem nepřežila dvě ještě nevylíhlá kuřátka. Po řádném oplakávání jsme dorazili na kuřecí farmu, kde na nás čekala posila z Olomouce. V konečném počtu tedy bylo 15 chovatelů (dětí) a pět kvalifikovaných veterinářů (vedoucích). Svě dovednosti chovatelé předvedli při hrách v chatě, ale i na hřišti a v blízkém okolí. Nechyběly tradiční hry pipino pipni, popcornová hamyžda, deskové hry, malý orientační běh, procházka po lužním lese přes houpací most, opékání burtů na ohni a zpívání z kytarou.

Než se stačila všechna kuřátka vylihnout, zažila mnoho strastí. Ještě ve skořápce byla několikrát hospitalizována a konalo se taky hodně „pohrbů“. Našlo se ale i pár jedinců, kteří se o své svěřence starali opravdu svědomitě, s láskou, a umožnili jim tak bezstarostný vývoj. Celou akci provázela pohodová atmosféra, spousta zábavy a aprílové počasí, které nás ale ani na chvíli nevyvedlo z míry. A na závěr akce, s přesným načasováním, se vylíhla krásná žlutá kuřátka, která odcestovala se svými chovateli do nových rodin a doufejme, že se o ně i nadále budou dobře starat.

Další plánovanou akcí našeho oddílu je tradiční vodácká výprava, v termínu 30.4.-4.5.2008, nechcete se přidat? Více o činnosti PS Plejády Šternberk na webových stránkách plejady.zde.cz

(MŠ, MED)

Velikonoce na sněhu

Habartovští pionýři strávili velikonoční prázdniny ve srubu na táborové základně „Bystřina“ nedaleko Kostelní břízy. Vybavení do přírody jsme se vydali získat zálesácké dovednosti a užít si zbytek zimy. Po příjezdu a jsme si připravili kuchyň a ložnici a ubytovali se. Po dobré večeři jsme se teple oblékli, venku se rozdělili do čtyř pohádkových družstev Rákosníčků, Krtečků, Křemílků a Mravenců a poté si šli zahrát naši oblíbenou noční schovku a pak už rovnou do spacáku a spát.

Do rána nám napadl čerstvý sníh a tak byla vyhlášena soutěž o nejhezčího, největšího a nejoriginálnějšího sněhuláka. Odpoledne jsme si hráli naši zimní hru „Cestičky“, kdy se do sněhu vyšlapou různé cestičky, křížovatky a slepé uličky. My si mezi sebou vybrali pár detektivů a ostatní byli lupiči. Detektivové se nás snažili pochytnat a my mohli unikat pouze po vyšlapaných cestičkách. Když jsme se dost vyběhali, šli jsme si odpočinout a hrát ve srubu na šamana, tleskanou, nebo jen odpočívat. Večer nás čeká ještě Brontík odvahy.

V sobotu odpoledne přišla nejtěžší zálesácká zkouška: rozdělení ohně na sněhu a vaření bylinkového čaje. Družstvu Mravenečků a Rákosníčků za chvíli ohýnek plápolal a mohli vařit. Zato družstvo Křemílků a Krtečků si nějak nedokázalo poradit. Nakonec jim ohýnek rozdělala vedoucí Anička. Obě družstva zvolila čaj z kopřiv. Mravenečci přidali pár smrkových větviček a u Křemílků to vypadalo, jako by vařili vše, co v lese našli. Nakonec jsme se přesvědčili o tom, že se i v zasněženém lese najde suché

dřevo na oheň. Za tmy už jen hrajeme schovku a poté honem do spacáku nechat si zdát krásný sen.

Od nedělního rána sněžilo a tak jsme si mohli po úklidu srubu ve zbývajícím čase pořádně zabobovat. Než jsme odjížděli napadlo po kolena sněhu. Škoda, že jsme museli už jet domů.

*Anička Doušová,
PS des. St. Roubala,
Habartov*

Habartov

Opravdu dobré tábory

Klapka: ODT počtvrté...

V době, kdy se toto číslo Mozaiky ocitne ve vaší poštovní schránce, bude už oficiálně v běhu čtvrtý ročník kampaně Opravdu dobrý tábor.

Dva cíle kampaně ODT

Vysvětlovat, co že to vlastně Opravdu dobrý tábor je, může působit nadbytečně, proto jen stručně připomeňme, že ODT je prezentační kampaň, jež má dva hlavní cíle - poradit rodičům, jak postupovat při výběru letního tábora pro jejich děti, podle čeho poznat ten „opravdu dobrý“ a naopak na co je třeba si dát pozor - a v druhé rovině sdělit veřejnosti, že právě Pionýr řadu dobrých táborů pořádá, a nabídnout volná místa na nich.

Kampaň běží od roku 2005, od kdy se výrazně nezměnila. Až letošní ročník přinesl drobnou proměnu grafiky a několik nových kategorií informací, jež jsou u táborů uváděny. Stejně jako v minulých letech je těžiště projektu v internetové prezentaci na adrese dobrytabor.cz a také v akcích pro veřejnost, jež většinou probíhají rámci Bambiriád.

Partáci a Návštěvník

Je dobrým zvykem, že v každém ročníku je představena na tiskové konferenci nějaká zajímavá novinka. Minulý rok to byla edice celotáborových her, letos jsou to hned dva projekty, o nichž jsme již dříve informovali.

Prvním z nich je projekt Partáci, který je určen pro děti ze zařízení institucionální výchovy (dětských domovů). Jeho cílem je vytvořit prostředí pro opravdovou integraci dětí ze zařízení institucionální výchovy. Poskytnout jim příležitost zapojit se mezi děti - členy Pionýra prostřednictvím letních pionýrských táborů, a najít si tak nové kamarády.

Druhým je pak mezinárodní projekt Návštěvník, při němž je na tábor pozván vedoucí ze zahraničí a z rozpočtu tábora je mu uhrazen pobyt v České republice. Vedoucí ze zahraničí se na celou dobu tábora zapojí do běžné táborové činnosti (příprava her, účast na hrách, pomoc při táborových pracích, pomoc při činnosti s dětmi, účast na poradách).

Ještě je čas přidat se

Jako v předchozích letech je nabídka táborů nejen příležitostí k doplnění volných míst, ale také k zviditelnění vašeho tábora a jeho spojení s se značkou Opravdu dobrý tábor, která je rok od roku známější a respektovanější.

Ještě stále je možné se do nabídky přihlásit, takže se nebojte, že jste něco propásli - ale ani s přihlášením neotálejte, do poradny ODT chodí čím dál víc dotazů, a proto je nejvyšší čas.

Jakub Kořínek, foto archiv Mozaiky

K přípravě táborů:

Máte už všechno nutné hotovo?

Mnohaletá zkušenost říká, že tábor se připravuje už od konce toho minulého. Je to hromada úkolů, papírů, hodně přemýšlení a občas i nějaké sváry mezi vedoucími a náčelníky. Možná se i může na něco zapomenout, proto připomínáme, co už by mělo být touto dobou hotovo.

- Kam a kdy se letos vyrazí na tábor v tuto chvíli nevědí jen naprostí dobrodruzi. Mnohé PS mají naštěstí své táborové základny nebo stále dobré vztahy s majiteli vhodných pozemků a objektů. Může se ale stát, že „něco vybuchne“. Správní pionýři si naštěstí umí pomoci a i v Mozaice najdete nabídky volných základů a termínů.

- Děti i jejich rodiče už by měli vědět, kolik korun po nich provozovatelé tábora budou chtít. Přípravu aspoň orientačních táborových rozpočtů, příjmů a výdajů táborníkům letos nabouraly vládní ekonomické reformy, zdravotní poplatky, růst cen všeho možného a samozřejmě inflace, o jejímž vývoji zatím nemají jasno ani burziáni z Wall Streetu. Ale přece jen už je v dubnu čas kápnout božskou, kolik za tábor vybereme.

- Nezapomínejme na fakt, že přibývá sociálně slabých, česky řečeno chudých rodin. Jejich děti by třeba na náš tábor rády jely, ale nebudou na to mít. Dokážeme jim pomoci? Když ne, nedivme se, že na tábor nepojedou a asi i skončí se svým členstvím v Pionýru. Umíme najít a oslovit sponzory, kteří by pomohli dětem v nouzi?

- Pevné oddíly a skupiny často cestují na tábory „jako jeden muž“. Každopádně se vyplatí i nějaký nábor dalších účastníků až po naplnění kapacity pro nás jisté táborové základny. Zkušenost ale ukazuje, že nabírat neznámé děti za každou cenu se nemusí vyplatit. Chraňme se před takovými, které se táboření očividně vzpouzejí a neškodí poznat osobně i rodiče. Vloni jsme zaznamenali případ, kdy otec nespokojené dcerky vyhrožoval hlavasovi jednoho opravdu dobrého tábora zabitím.

- Naše pionýry, jejich rodiče, ale i děti získávané nábořem určitě zajímá táborový program a režim dnů. Množí se nabídky konkurenčních sdružení, i různých firem, slibujících stále modré z nebe. Kdo naletí, zaplatí mnohem víc, než u pionýrů,

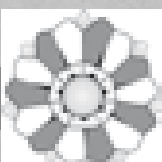
ale pro nás to může znamenat ztrátu pár prima kluků a děvčat. Rámcový program by zkrátka už měl mít každý hlavas v rukou, včetně etap táborové hry a představy o tom, jaké role v ní kdo bude mít.

- Malér by byl, kdyby někdo z rodičů požadoval přihlášku nebo složenku na zaplacení tábora a my mu ji ještě v dubnu nedali, protože se zapomnělo.

- Když víme, kde a kdy chceme tábořit a co k tomu budeme potřebovat (včetně materiálního vybavení), určitě jsme už oslovili i příslušné místní úřady a instituce a sdělili jim své záměry a plány. Neškodí také dohoda o nákupu potravin v místě tábora. K té se hodí také jasná představa o táborovém jídelníčku.

- Měli bychom už vědět, jak a čím se na tábor a zpět dopravíme (a nejen my, ale i potřebný materiál). Shánění autobusu na poslední chvíli v letní sezóně se může docela prodrazdit, pokud vůbec nějaký seženeme.

krt, zdroj publikace Pionýra ke kvalifikaci HVT

Z literární soutěže a ze soutěže Clona Pionýrského Sedmikvítku

Literární soutěž Pionýrského Sedmikvítku, stejně tak jako Clona (foto, film, video) je určena pro všechny, kteří chtějí světu ukázat svoji tvorbu a své nadání. Do soutěží se lze zapojit v několika kategoriích. Všechny soutěže Sedmikvítku jsou určeny pro všechny děti a mladé lidi, pionýry i „nepionýry“. Na této stránce pravidelně publikujeme nejlepší a nejzajímavější literární dílka a fotografie z obou oblastí Sedmikvítku.

Něco

Marie Pluhařová, 15 let (Zborovice)

Něco jako sluneční paprsky
mě oslepilo

Něco jako déšť
mi smylo barvu z vlasů

Něco jako škodolibost
mně podrazilo nohy

Něco jako přítel
mě na ně postavilo zpět

Něco jako kolotoč
se se mnou zatočilo

Něco jako vůně růží
mě omámilo

Něco jako stádo koní
mě okouzlo

Něco jako láska
mi zkrížilo cestu...

► Zamilované Indiánky - Dagmar Ježková

► Západ slunce - Dominik Nieves

Kočka

Lada Hoťková, 9 let
(Světlá nad Sázavou)

Či, či, či, či čiči
kočka už mě slyší.
Volám na ni znovu,
ať už běží domů.

Připravím jí pelíšek,
podrbu jí kožíšek,
budeme si chvíli hrát,
a pak půjdeme spolu spát.

Zítra bude nový den,
ráno půjdeme obě ven.
Budeme si spolu hrát,
čiča je můj kamarád.

► Stín - Lucka Gabrielová

Začínáš vést oddíl? A znáš už odpověď na otázku:

Jak spolupracovat s rodiči?

V kapitole, týkající se tvé úlohy jako vychovatele jsme se zmínili o tom, že spolu s rodiči a učiteli se můžeš pro děti stát třetí důležitou autoritou. K tomu je třeba, aby ses s rodiči dětí seznámil už na počátku oddílové činnosti. Rodiče mají právo vědět, komu svěřují svoje děti a ty je potřebuješ získat ke spolupráci.

Odpověz si:

1. Jak chceš spolupracovat s rodiči?
2. Počítáš s tím, že rodiče čas od času pozveš na schůzky nebo výpravy? Jak připravíš program?
3. Jak si zjistíš, v čem ti mohou rodiče pomoci?
4. Dokážeš v případě potřeby zajít do konkrétní rodiny?
5. Jak vysvětlíš rodičům, že je správné, aby svým dětem umožňovali pravidelnou účast v oddílové činnosti?

Můžeš najít pomocníky

Je slušné a potřebné, abyste se hned na začátku osobně setkali a navzájem představili. Měl bys rodičům krátce a srozumitelně vysvětlit, o co Ti jde, jak by měla vypadat oddílová činnost, v čem může být členství jejich dětí v oddíle (a v Pionýru) přínosné. Neuškodí ani účast některého staršího člena vedení skupiny.

Rodiče je třeba vždy s předstihem a podrobně informovat o důležitém oddílovém dění. Poskytnout jim například v písemné podobě celoroční plán oddílových výprav. Mohou ti klást nejrůznější otázky a tvou povinností je odpovědět, v nejhorším případě slíbit přesnou odpověď při nejbližší příležitosti. Není od věci vědět, jakou profesi rodiče mají, v čem by konkrétně mohli oddílu pomoci - ať jednorázově, nebo průběžně. Pomocí může být například možnost poskytnutí nepotřebného materiálu, převedení odepsaného či likvidovaného inventáře (nábytku, nástrojů, nářadí), zajištění dopravy na tábory a výpravy, uspořádání zajímavé exkurze, poskytnutí „azylu“ pro nějakou konkrétní akci (třeba zapůjčení chalupy nebo pozemku), podíl na programech oddílu a jeho aktivitách a výpravách (odborný výklad k nějakému problému) atd.

Pozvánky zpět do dětství

Kontakt s rodiči nevyřešíš obdobou školních rodičovských schůzek. Škola je pro rodiče autoritou a přesto si i učitelé stěžují, že spolupráce rodičů s nimi není vždy nejlepší. Musíš na to jít jinak. Pozvi rodiče na některou oddílovou akci. Asi nepřijdou všichni, ale jejich rozhodování ovlivní zejména to, co se bude dít. Pokud to bude hra, soutěž, činnost rodinných tandemů, pak samotné děti obvykle udělají maximum pro to, aby si někoho přivedly.

Oddíl není „odkladiště“

Není málo vedoucích, kteří si stěžují, že rodiče brání dětem v pravidelné účasti na schůzkách nebo na výpravách. Děti se pochopitelně musejí podřizovat rodinným plánům. Některé rodiče dokonce děti zákazem účasti „trestají“, protože vědí, že oddílový život je baví. Takto „potrestané“ dítě může zrovna citelně chybět při důležité akci, soutěži, výpravě, ale také nečekaně hledat jinou, méně hodnotnou zábavu třeba v pochybné pouliční partě. Stranou nechme extrém, kdy rodiče nemají zájem, aby se jejich dítě pravidelné oddílové činnosti vůbec mohlo zúčastňovat. V tom případě je lepší, aby po vzájemné dohodě bylo členství v oddíle ukončeno, protože oddíl určitě není krátkodobé „odkladiště“ dítěte pro rodiče, kteří si s jeho volným časem zrovna nevědí rady.

Potřeba komunikace

Většina potíží s rodiči pramení ze vzájemné nekomunikace. Svou roli může hrát i věkový rozdíl mezi rodiči a tebou. Můžeš jim připadat příliš mladý, mladá a důvěru ztratit třeba i příliš módním vzezřením, obvyklým pro tvou generaci vrstevníků, které generaci rodičů může připadnout nedůvěryhodné. Být „in“ se v takovém případě nevyplácí. Víc sympatií ti dodá i pomalejší řeč, pečlivá výslovnost a je snad jisté, že matku svého pionýra nikdo neosloví „hele, voee...“

Mirek a Krtek

Jak na CETEH (8) – Bubáci, strašidla a nebezpečí

Přiměřený pocit nebezpečí a strachu podle poznatků sociálních psychologů i zkušených vedoucích a autorů dlouhodobých motivovaných her (CETEH) prospívá stmelení každé party a kolektivu. Na co se vlastně vzpomíná i po letech z táborových zážitků? Jistě na vítězství a úspěchy, na kamarády, někdy i na první lásky, ale asi vždy i na překonání vlastního strachu z nečekaných situací, zkoušek odvahy, ze střetnutí s herními „nepřáteli“.

Důležitá je ale právě ta přiměřenost, mají-li táborové zážitky a prožitky mít pozitivní smysl v onom stmelení oddílových a skupinových kolektivů.

Mají se děti strašit? Proč ne v rámci hry a pokud vědí, že jde opravdu jen o hru, odpoví možná někdo zjednodušeně. Může to platit u těch starších, osvědčených táborníků, menší děti ale tomu, že „je to jen hra“ uvěřit nemusí. A není pak jednoduché utírat jim slzičky strachu a brzdit zoufalé volání a dopisy: „Já chci, maminko, domů...“ Takový pozdní individuální přístup k dítěti už zpravidla nepomáhá. Proto je třeba už při přípravě hry a jejích etap znát děti co nejlépe a vědět o nich co nejvíce. A pak lze jistě volit varianty jejich setkání s bubáky a strašidly a míru herního nebezpečí, již je můžeme vystavit, aniž bychom vystavili nebezpečí zániku celý tábor, oddíl, skupinu.

Nečekaně a negativně mohou někdy zapůsobit i kamarádi-návštěvníci tábora, s nimiž jsme třeba i zcela zodpovědně domluvili jejich role ve hře (např. nečekaný přepad, nebo nějaký druh strašení, protože děti je přece neznají a bude to napínavější). Ne vždy se vyhneme snahám, zejména mladších instruktorů a vedoucích, nebo bývalých členů „nějak to vylepšit“. A právě, tahle vylepšení bývají někdy i zrádná a místo zpestření hry mohou přinést její kolaps. Takže, pozor na bubáky...

Krtek

Ochrana přírody

Do přírody se vydává stále více dospělých i dětí. Všichni chtějí něco zajímavého vidět, načerpat síly, příjemně si odpočinout. Jiné to není ani v případě oddílových výprav. Jejich pořádání má ještě jeden podtext: vztah k přírodě. Naši „pěšáci“ by se měli naučit rozumět přírodě, ctít ji a chránit, nenechávat za sebou žádné škody. Naučí se to dodržováním obecných „zákonů“ pobytu v přírodě.

Chování v lese

- neděláme zbytečný hluk, nekřičíme;
- nerozděláváme oheň tam, kde je to zakázáno, ohniště může být založeno minimálně 50 metrů od lesa, pálíme jenom dřevo;
- nedotýkáme se mláďat ani hnízd, nepohybujeme se v blízkosti krmelců;
- netrháme zbytečně žádné rostliny, raději si pořizujeme fotografie, případně náčrtky;
- neřežeme do živých stromů, porazit nebo odtáhnout z lesa lze jenom soušku, ale k tomu musíme mít povolení, dříví na oheň raději posbíráme: nejlépe spadlé větve. Nesmíme sbírat dřevo s průměrem nad 7 cm;
- v lese lze sbírat vše, co roste na zemi, ale nic z toho, co roste na stromech, v chráněných územích ale platí různá omezení;
- nevstupujeme do lesních školek, obor nebo jiných oplocených míst.

Chráněná území

Snahou státu i Evropské unie je rozšiřovat počet a plochu chráněných území. Jsou chráněna zákony, ochraňují živočichy a rostliny vyskytující se na těchto plochách. K chráněným územím patří národní parky, chráněné krajinné oblasti, státní přírodní rezervace, chráněná naleziště, parky a zahrady, chráněné studijní plochy. Všechna tato území mají společné to, že se zde zakazuje veškerá činnost člověka, která nepatří k jejich ochraně a udržení. Kromě těch nedávno vyhlášených všechna najdete i na aktuálních turistických mapách.

Chráněné rostliny

Zákonem jsou chráněny rostliny, jejichž množství se v přírodě snižuje, a nebo se vyskytují jen ojediněle. Chráněna je celá rostlina - od kořene až po plod. Takové rostliny se nesmějí trhat, přesazovat, přenášet a ničit. Patří sem například plavuně vidlačka, prvosenka jarní, tařice skalní, hořec ledový, ostružiník moruška, sasanka narcisokvětá, šafrán Heuffelův, chrpa Triumfettiho atd. Pokud rostlinu neznáš, raději se jí s oddílem vyhni.

Chránění živočichů

Jsou chráněni v celé škále jejich vývojových stádií (vejce, larva, kukla, dospělý živočich). Nesmí se chytat, usmrcovat, záměrně rušit nebo zasahovat do jejich vývoje a životního prostředí. Přemísťována nebo ničena nesmí být

ptačí hnízda. Se savci a ptáky asi problém nebudeš mít, ale pozor i na hmyz, motýly a jinou pozoruhodnou havěť.

Nezapomínejme...

V přírodě učíme děti dodržovat i další pravidla, která se musejí každému „pěšákovi“ dostat pod kůži napořád. Neodnášíme nic ani za účelem pozorování či zkoumání. To podnikáme na místě s maximální pozorností, opatrností a ohleduplností. Pořizujeme si písemné záznamy, odlitky, nákresy, náčrtky, fotografie. Nevyrýváme autogramy ani jiné značky do kamenů a skal, do kmenů stromů, do zdí a kamkoliv jinam.

Během přesunu, ale ani na zastávkách v místech odpočinku neodhazujeme odpadky, kam nás napadne. Každý „pěšák“ má k tomu účelu igelitový sáček (tašku), který i s obsahem umístí na závěr akce do odpadkového koše či kontejneru.

Místo, kde jsme tábořili, abychom uvařili oběd, uvedeme do původního stavu. Oheň uhasíme, použité kameny nebo drny vrátíme tam, odkud jsme je přinesli a uklidíme i zbylé dřevo.

Mirek

DESATERO správného „pěšáka“

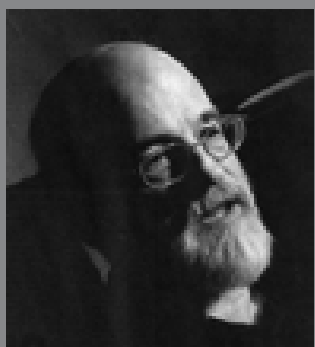
1. Pokud nejsi nemocný nebo nemáš vážný rodinný důvod, nevynechávej žádnou výpravu.
2. Zapoj se do přípravy programu výpravy: drobností, nápadem, nějakým překvapením.
3. Poslouchej, co ti o přírodě vypráví vedoucí nebo instruktor.
4. Dívej se kolem sebe, objevuj.
5. Do her, soutěží a pozorování přírody se zapojuj s chutí a „jed“ na plný výkon.
6. Chod' tak, aby sis nezpůsobil zbytečné zranění nebo nějaké zdravotní obtíže.
7. V batohu, na sobě a při sobě měj vždy jenom to, co jako pěšák máš mít.
8. Zapomeň, že chránit přírodu bys měl vždy, nejen na výpravách. Vždy po sobě uklid'.
9. Na výpravě spoléhej sám na sebe, ale neboj se v případě potřeby požádat o pomoc ostatní nebo naopak sám poskytni pomoc těm, kteří ji potřebují.
10. V lese, kdekoli na cestě: nezašlápní, nelámej, nečmárej, nevyrývej, nekřič, nenič, neubližuj, neber, nic zbytečně nepřemísťuj.

Rozsáhlý bunkr v hoře na Špicberkách zahájil provoz největší semenné banky světa. Kdyby došlo k nejhoršímu, je tu ukryto na sto milionů rostlinných semen z více než stovky zemí světa. Ječmen vydrží údajně dva tisíce let a proso až dvacet tisíc let. Instituci provozuje mezinárodní nadace Global Crop Diversity.

Poprvé v historii opustily Egypt mnohé vzácné originály předmětů z hrobky slavného faraóna. Vídeňské Museum für Völkerkunde nabízí mezi 150 exponáty výstavy Tutanchamon a svět faraónů sarkofágy, schránky na vnitřnosti, faraónovu deskovou hru nebo zlaté sandály z nohou jeho mumie. Vstupenky na výstavu, jež potrvá od 9. března do 28. září, si hned v prvních dnech výstavy rezervovalo 50 tisíc zájemců. I kdyby měl egyptolog možnost udělat výstavu z jakýchkoli předmětů, příliš by se od této nelišila,“ potvrzuje výjimečnost expozice ředitel vídeňského muzea Wilfried Seipel. Jediné, co na výstavě chybí, je posmrtná Tutanchamonova maska a sarkofág.

Terry Pratchett se narodil 28. dubna 1948 v Beaconsfieldu. A od jisté doby nás začal

bavit svými fantasy příběhy ze Zeměplochy. Zeměplošské příběhy nejsou žádným výmyslem pro snílky, prakticky každá kniha se zabývá nějakým aspektem našeho světa a leckdy ho nafukuje až ad absurdum, ale funguje to - je to vtipné a zároveň to nutí člověka k zamyšlení nad mnoha věcmi, kterými se normálně nezabývá. Ať už se jedná o svobodu tisku, zkostnatělost některých kultur a státních zřízení,

• Nečekaný úspěch i díky historickému videoklipu zaznamenává oblíbený song Ivana Mládka - Jožin z bažin v sousedním Polsku. Nutno přiznat, že některé členy naší redakce tato i jiné, neméně vtipné písně autora těšily již v osmdesátých letech a možná i dříve.

• Český inženýr Josef Dubský strávil šest měsíců na stáži v týmu formule 1 Renault. Ve finále celosvětové soutěže pořádané společností Altran Engineering Academy přesvědčil porotu, že právě jeho projekt je uplatnitelný v automobilových závodech. Dubský v soutěži prezentoval téma své diplomové práce, zabývající se automatickou aerodynamickou optimalizací založenou na CFD (digitalizované dynamice plynů a tekutin). „Dnes je možné řešit aerodynamiku pomocí počítačových výpočtů. Moje metoda spočívá v tom, že díky ní je možné tyto výpočty zautomatizovat a minimalizovat zásahy výpočtářů,“ vysvětlil Dubský.

vliv médií na člověka, rychlost pokroku a další věci, Terry Pratchett vždy najde cestu, jak tato témata převést do humorného podání se skvělým příběhem jako nádivkem:

„Kdepak je můj tatínek?

Je tohle můj tatínek?

Dělá na mě „Vyprdnout se na to, vyprdnout se na ně“

To je Starý Smrd'a Rum!

To není můj tatínek!“

Dodnes se přesně neví, jak v roce 1958 vznikl tento symbol míru. Existuje hned několik příběhů. Jeden z nich často vyprávěli sami hippies: V padesátých letech mladá dívka založila hnutí za nukleární odzbrojení. Nechtěla hnutí pojmenovat slovně a tak požádala svého otce, aby vytvořil symbol. Otec pracoval na dráze

a tak si vzpomněl na signální značky semaforu. Semafor byl viděn z velké dálky a tak jej řidiči mohli včas přečíst a reagovat. Zeptal se dcery, co má její symbol naznačovat. Právila - Nukleární odzbrojení (ND - Nuclear Dissearmment). Stejně je to se signálními prapory. Řekl jí, že přímá čára skrze kruh je N a zahnutá čára je D. Čímž se vytvořil kruh se dvěma rameny směřujícími do země. Další teorie tvrdí, že „symbol míru“ vytvořil malíř Gerald Holtom v roce 1958 při kampani za nukleární odzbrojení v Británii. Také prý použil semaforovou abecedu. A symbol poprvé spatřil světlo světa při velkém pochodu míru v Alsermastonu. Jiné vysvětlení říká, že je to kříž Krista, který má svěšené paže k zemi na znamení zoufalství. Pro křesťany to není příliš pozitivní symbol neboť představuje Neronův kříž, na kterém byl ukřižován sv. Petr hlavou dolů. Někdy se symbolu říkalo „Kuřecí stopa“ a měl představovat znamení čarodějnic.

• Třicet let uplynulo od prvního českého letu do vesmíru. První kosmonaut ze země mimo Sovětský svaz a USA byl právě od nás. Byl jím 2. 3. 1978 Vladimír Remek. Hrdina a průkopník, kterého si více váží překvapivě v Německu, kam byl pozván u příležitosti letu „prvního evropského kosmonauta“. Pozadu nezůstala ani ruská federace. Doma ho improvizovaně přijal jen šéf Poštanské sněmovny Miloslav Vlček.

• Český běžec na lyžích Lukáš Bauer potvrdil famózní formu a stal se v březnu jistým vítězem Světového poháru a získal Křišťálový globus. Stal se tak nejúspěšnějším českým sportovcem v lyžařských disciplínách v historii.

Hesla a pokřiky Hippies

Milujte se, neválečte! (Make love, not war)

Osvobod' svou mysl! (Let your minds be free)

Síla květin (Flower power)

Dej míru šanci! (Give peace a chance)

Mír a lásku! (Peace & Love)

Mír prosím! (Peace please)

Otevři se! (Let the sunshine in)

Z Ústředí Pionýra

• Snad se nebudeme stěhovat... Kolem domu na Senovážném náměstí totiž vznikla nová situace jako výsledek dovolání druhého účastníka původního sporu o tuto nemovitost (MČ Praha 1, resp. Magistrát hl.m. Prahy), kterému bylo Nejvyšším soudem vyhověno. Řešení se vrátilo k novému projednání soudu prvního stupně. Obnovení otázky vlastnictví způsobilo změnu v zámeru MŠMT při rekonstrukci budovy a jejích zařízení.

• Česká televize na 2. program odvysílala v pořadu RETRO koncem března rozhovory o tom, jak to bylo u nás s komiksem za minulého režimu. Vzpomínali kreslíři a autor komiksů Jaroslav Němeček za Čtyřlístek a spisovatel, autor řady komiksů v časopisu ABC a spolupracovník Mozaiky Vlastislav Toman (Hadži).

• Na pracovištích ústředí se usilovně pracovalo na dokumentech a materiálech pro dubnové rozšířené zasedání České rady Pionýra a hlavně na Výroční zprávě sdružení za uplynulý rok. Martin Bělohávek v této souvislosti jednoho dne podotknul, že si připadá, jakoby chytil tisíc koček za ocas najednou...

• Sháněly se podklady pro návrhy na Cenu Přístav, které chce Pionýr předložit na ČRD. Ukázalo se, že známe dost kandidátů. **krt**

Dvě největší české zednářské organizace se letos v březnu spojily. Veliká lóže České republiky a Veliký Orient Český budou nyní tvořit jeden celek, oznámil tajemník první z nich Vojtěch Ort. Akce se zúčastnili mimo jiné i velmistři z Rakouska, Německa nebo Polska. Veliká lóže České republiky je přímým pokračovatelem prvorepublikové Národní Veliké Lóže Československé. Ta byla založena v roce 1928. Mezi jejími členy byli mimo jiné Edvard Beneš, Jan Masaryk, Alfons Mucha či předkové exprezidenta Václava Havla. Veliký Orient Český byl zase založen počátkem 90. let zednáři francouzskými. Svobodné zednářství vzniklo v 18. století v Londýně, jeho původ je odvozován z cechů středověkých stavitelů chrámů. Je organizováno systémem takzvaných lóží. Zednáři sami sebe označují jako bratrstvo, jehož členy spojuje respektování některých morálních a etických principů.

Napsali o skupině bratří Mašínů

PRÁVO 16. 3. a 27. 3. 2008 (výňatky)

Syn zastřeleného účetního promluvil:

„Mašínové jsou loupežní vrazi“

„V sobotu tátu zavraždili. V pondělí nám přišel kondolovat ředitel továrny a zároveň nám řekl, že musíme začít vyklízet byt, protože je podnikový,“ vypráví 65letý Stanislav Rošický, syn účetního zabitého Josefem Mašínem. O tátu přišel 2. srpna 1952, dva měsíce před svými desátými narozeninami.

S penězi jet neměl

Josef Rošický ten den s penězi jet původně neměl. V továrně Kovolís v Hedvikově na Čáslavsku, kde se vyráběly slitiny a nástroje, pracoval jako hlavní účetní. A přepravu peněz na výplaty měl na starosti pokladník. Jenže ten byl podezřelý z krádeží v továrně, tak ho vedení pro peníze do čáslavské banky poslat nechtělo. Nahradil ho jeho nadřízený, Josef Rošický. Zaplatil za to životem. Z Hedvikova vyjel spolu s dalšími třemi lidmi do 19 kilometrů vzdálené Časlavi hned po ránu. Vrátil se měl na oběd. „Řekl jsem mu ahoj, a pak ho už nikdy neviděl. S mámou jsme to dopoledne balili kufr, hned v pondělí jsme měli jet do lázní, do Karlových Varů,“ líčí Stanislav Rošický.

Povoláním programátor analytik, vysokoškolský docent je už v penzi. Žije v Rychnově nad Kněžnou. Dodnes jednou týdně učí na královehradecké Fakultě informatiky a managementu. Vyznamenání Paumera a bratů Mašínových premiérem Mirkem Topolánkem (ODS) komentovat nechce. Rozhodně ale odmítá to, že by otec byl komunistický pohlavár. Neví ani o tom, že by byl v KSČ. Nikdy ho neviděl ani v uniformě Lidových milic. „Mašín mi zavraždil tátu a komunisti nás pak vyhnali z bytu a ožebračili,“ říká. (...)

Bez muže a bytu

(...) „To, že je mrtvý, jsme se dozvěděli s mámou na továrním dvoře. Bylo kolem 11. hodiny, když jsme sešli dolů kvůli hluku. Křičeli: ukradli nám výplaty. A můj muž? zeptala se máma. Mrtvý, řekli,“ popisuje.

Josef Rošický zemřel kulkou ze zbraně, kterou měl v ruce Josef Mašín. Julie Rošická ztratila ten den nejen muže, ale i střechu nad hlavou. Byt byl podnikový a ona na něj neměla nárok. Pár let před důchodem se musela sama postarat i o malého syna. Rodinu opustila část přátel. (...) S mámou se poté odstěhoval do Rychnova, kde zdědila část domu po rodičích. Na tamním hřbitově nechali uložit i popel Josefa Rošického. (...) Rodině sice úřady slíbily odškodnění ve výši jeho ročního platu, daly jí ale jen půlku částky. I tu zvala měnová reforma. (...)

Byla to vražda

„Tátu zavraždili. Byla to loupežná vražda a Mašínové jsou loupežní vrazi,“ říká Stanislav Rošický. Podle něj táta nemohl ani převážené peníze vydat. Do znárodnění továrny byl totiž prokuristou u továrníka a kdyby výplaty mladíkům dal dobrovolně, mohla by to odnést jeho rodina. „Jistě by mu přitížilo i to, že krátce před přepadením nepotvrdil dělnickému řediteli zfalšované účty o splnění plánu výroby,“ doplňuje Rošický ml.

Nevěří ani verzi, že se otec zabil sám při tahanici o zbraň. „Uměl střílet. Za první světové války bojoval v Itálii. A proč měl u sebe zbraň? Ta se při převozu peněz vozí. A pokud vím, když Mašín střílel, ležel můj táta omráčený na zemi,“ shrnuje.

S nikým z trojice vyznamenaných by se setkat nechtěl, nedokázal by jim podat ani ruku. „Řada lidí odešla na Západ v té době jinak, kultivovaně. Proč oni museli vraždit?“ ptá se.

Lenka Hloušková, Právo

Otřesné dokumenty z Čelákovic

Kousky spisů se po roce 1989 ztratily. Patří k nim obrazová složka o zabiti strážmistra Jaroslava Honzátko v Čelákovících. Právo snímky získalo od anonymního dárce.

Muži, kteří chtěli získat zbraně, do Čelákovic přijeli v ukradené sanitce. Zaparkovali ji před služebnou a Honzátkovi namluvili, že měli dopravní nehodu. Uvěřil jim a pustil je dovnitř. Milan Paumer, který se akce zúčastnil s Mašín, tvrdí,

že strážmistra omámili chloroformem a nechali ho ležet na zemi služebny. Rozhodně popřel, že by ho svázali. Tím si ale protiřečí jak s Mašín, tak s policejní dokumentací.

Mladíkům se z místa podařilo odnést zbraně. Už byli v autě, když se k omámenému Honzátkovi vrátil Ctirad Mašín a podřízl mu hrdlo. Alespoň takto popsal události v Čelákovících Václav Švéda a Zbyněk Janata zatčení při pozdějším útěku v Německu. Oba byli následně odsouzeni k smrti a popraveni.

► Strážmistr Jaroslav Honzátko

Paumer: Roznášet letáky nemělo smysl, bylo lepší někoho zastřelit

Na čtvrtelní veřejnou besedu s Milanem Paumerem o skupině bratřů Mašínových a třetím odboji dorazilo včetně hlavního účastníka, pořadatelů a novinářů pouze jedenáct lidí. Paumer i přes velmi sporou návštěvnost besedy zaníceně obhajoval akce skupiny bratří Mašínů...

Mašínovci při svém útěku za železnou oponu celkově zabili podle dobových pramenů sedm lidí, a to jak na našem území, tak v NDR.

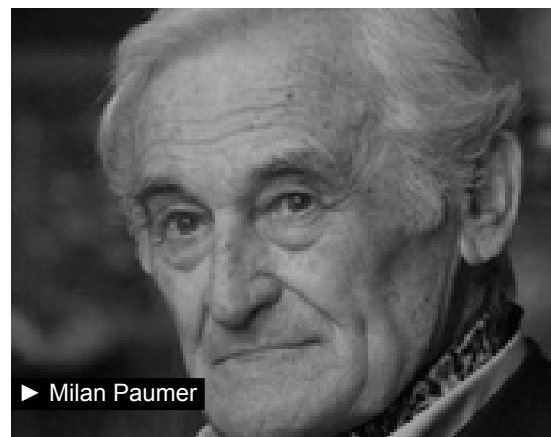
„Rozhodli jsme se po roce 1949, že něco začneme dělat. Roznášet letáky nemělo význam, protože jen za to byl trest deset let,“ uvedl Paumer. „Tak lepší bylo začít s něčím více výrazným, třeba někoho zastřelit. A když vás chytanou, tak ta druhá

strana je o jednoho člověka, o jednoho komunistu slabší,“ sdělil s tím, že na věc nahlíží z vojenského hlediska. „V našem případě nepřítel byl tito dva policisté. Nezapomeňte, že do toho šli dobrovolně. Přísahali, že do poslední kapky krve budou bránit socialistický režim,“ bránil Paumer zabiti dvou strážmistrů tehdejšího SNB v Chlumci nad Cidlinou a Čelákovících. Člen skupiny bratří Mašínů také odůvodňoval to, že za použití násilí v 50. letech získali peníze a zbraně. „Musíte mít peníze a musíte mít zbraně, bez toho se nedá dělat ani ň,“ prohlásil Paumer.

Mašínovská skupina přepadla 2. srpna 1952 vůz továrny Kovolís, vezoucí peníze na výplaty. Při útoku, jehož cílem bylo získat právě finance, byl zastřelen účetní Josef Rošický. Paumer ve čtvrtěk tvrdil, že Rošický nebyl zastřelen úmyslně. Vy-

střel prý padl při zápase. „On se vlastně sám zastřelil,“ prohlásil Paumer, který ovšem nebyl přepadení vozu s výplatami osobně přítomen.

jo, Novinky

► Milan Paumer

Nabídka na léto

PS F. L. Věka Dobruška pronajme táborovou základnu Mělčany u Dobrušky pro první (28. 6. - 11. 7.2008) a čtvrtý (11. 8. - 31. 8.2008) táborový turnus.

Kapacita: cca 50 míst - podsadové stany + cca 15 míst v chatce.

Pevná kuchyně, pevná jídelna, záchody splachovací i suché.

Základna je cca 2 km od Dobrušky, 500 m za vesnicí Mělčany, údolí na břehu potoka, lesy, velká louka na hry...

Cena: 14 000 Kč + energie

Okolí: Dobruška (nákupy, koupaliště, radnice), zámek Opočno, zámek Nové Město n. Metují, Orlické hory - Velká Deštná, Šerlišský mlýn, pevnost Dobrušov, Rychnov nad Kněžnou, pevnost Hanička, Babiččino údolí...

Kontakt: jirka.bufales@centrum.cz

Ve Starém Plzenci mají pionýrskou železnici

Plzeneckou železnici - nevelké muzeum úzkorozchodných drah - zřídili už v roce 1994 pionýři ve Starém Plzenci spolu s dalšími mladými přáteli této už spíše historické dopravy.

Mají zde pět úzkorozchodných lokomotiv a pětadvacet různých typů vagonů. Dalo dost práce všechno to poshánět, i když úzkokolejka kdysi jezdila i v nejbližším okolí. A především všechny exponáty najít v Blovicích, v Jarošově nad Nežárkou či ve Stodu, opravit, udržovat, některé na ukázkou i pro radost dětí zprovoznit.

Koleje o rozchodu 600 milimetrů v délce 350 metrů vedou kolem základny zdejší pionýrské skupiny. Proslulé Jindřichohradecké úzkokolejce staroplzenečtí sice konkurovat nemohou, ale po předběžné domluvě se zde mohou povořit jak školní, tak i pionýrští výletníci, b provozu bývá i v době letních táborů.

Kontakty: Vítězslav a Igor Křížkovi, tel. 019 7966238, 377 966 238, nebo František Batěk, tel. 019 7966235, mobil 0777 887 528.

*Text Vítězslav Křížek, foto František Křížek,
PS Starý Plzenec*

Známkování Mozaiky

Rádi bychom, aby Mozaika byla stále zajímavější, lepší, přitažlivější. Můžeš nám pomoci, když dalších necelých 5 minut věnuješ následujícímu hodnocení a pošleš nám je obratem na adresu: mozaika@pionyr.cz. Můžeš jistě použít i normální poštu.

A. Tvůj věk a funkce (nechceš-li, jméno neuváděj):

B. Jakou známku dáš tomuto číslu Mozaiky? (1 - 5)?

C. Co Tě v tomto čísle zaujalo?

D. Co Tě v tomto čísle naštválo?

E. Co Ti v tomto čísle chybělo?

Stačí nám jednoduché odpovědi, např.: A = 23, vedoucí oddílu; B = 3; C. Reportáž ze zahraničí str. XX; D. rubrika Názory; E. Nové náměty na hry...

V koši samozřejmě neskončí i Tvé nápady, návrhy, tipy o čem psát a o čem ne.

Hornobřízský puchýř 2008

Od čtvrtka 6. 3. do neděle 9. 3. se stala Horní Bříza dějištěm tradičního setkání mnoha turistických nadšenců z celé České republiky, nejvýznamnější turistická akce naší pionýrské skupiny „Hornobřízský puchýř“.

Ve čtvrtek přijeli první účastníci, přihlášení na páteční autobusový zájezd Severním Plzeňskem. Na programu je prohlídka zříceniny hradu Krašova, kterou zajišťuje Petr Kyzlík (člen Spolku za záchranu přírodní rezervace a hradu Krašova). Další naše cesta vede do opravovaného areálu bývalého cisterciáckého poutního místa

Mariánské Týnice, kde se nachází muzeum Severního Plzeňska. Se zájmem navštěvujeme pamětní síň české sochařky a medailérky paní Marie Uchytlové, autorky známé bývalé jednokorunové mince (klečící žena sázející lípu) a sousoším dětí - obětí Lidické tragédie. V areálu muzea jsou vystaveny sádrové sochy, podle kterých vznikaly formy na odlití bronzových soch, které jsou umístěny právě v Lidicích. Dalším místem našeho zastavení se stává Rabštejn nad Střelou, kde účastníci procházejí místní naučnou stezkou. Posledním cílem našeho výletu se stává město Nečtiny, kde máme domluvenu prohlídku hrobky Mensdorffů.

Sobotní trasy (17, 21, 35, 50km) startují a zároveň končí v Masarykově základní škole v Horní Bříze. Vedou účastníky do bývalých lomů na kaolin, ke dvoru Býkov, k Hromnickému jezírku, k zámku Kaceřov. Tohoto dne se zúčastnilo 243 turistů. Večer je připraveno pro účastníky, ale i zájemce z Horní Břízy, posezení s muzikou.

Nedělní trasy (10 a 16km) nás dovedly k Dubskému mlýnu u Ledec nebo k rozhledně na Krkavci. Tohoto dne se zúčastnilo 121 turistů. Celou akci zajistilo 29 pořadatelů - členů PS Horní Bříza (vedoucí, instruktoři, děti i jejich rodiče) a SDH Horní Bříza.

Text a foto Jaroslav Novák, Jiří Calta PS Horní Bříza

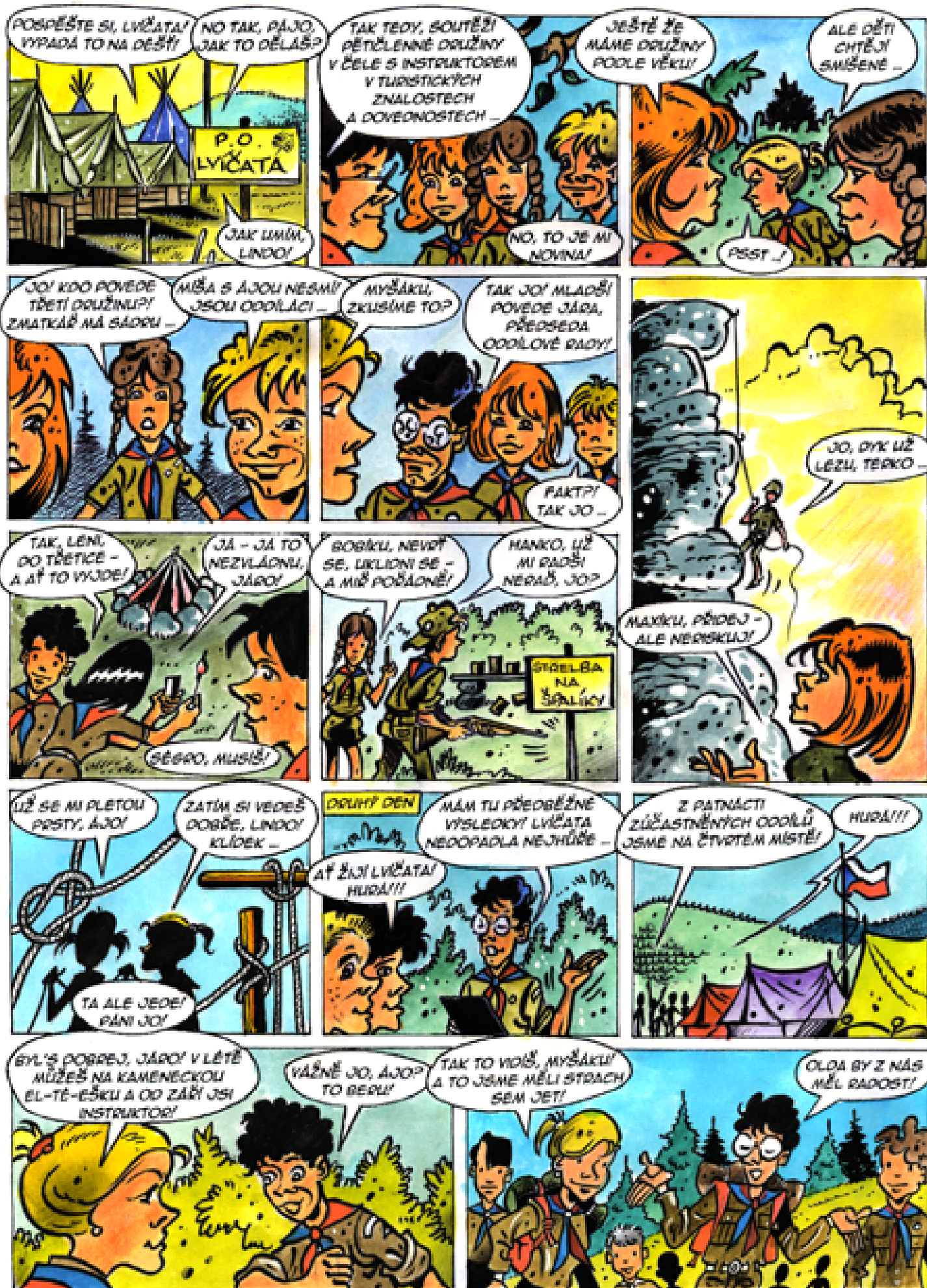
SILNÁ PĚTKA

MÍRNĚ ZATAŽENO

Před Lvičaty stojí nový úkol - zúčastnit se jarního regionálního turistického srazu. Jak obstojí oddílovi nováčky v soutěžích? Silná pětka je na rozpacích.

NÁVĚT: KAREL KRTOČKA ©
SCÉNÁŘ: VLASTISLAV TOMAN ©
KRESBY: JARÍ FILÍPEK ©

Příště: Přípravy na tábor už jsou v plném proudu a začaly první prověřkové výpravy na výletech.